

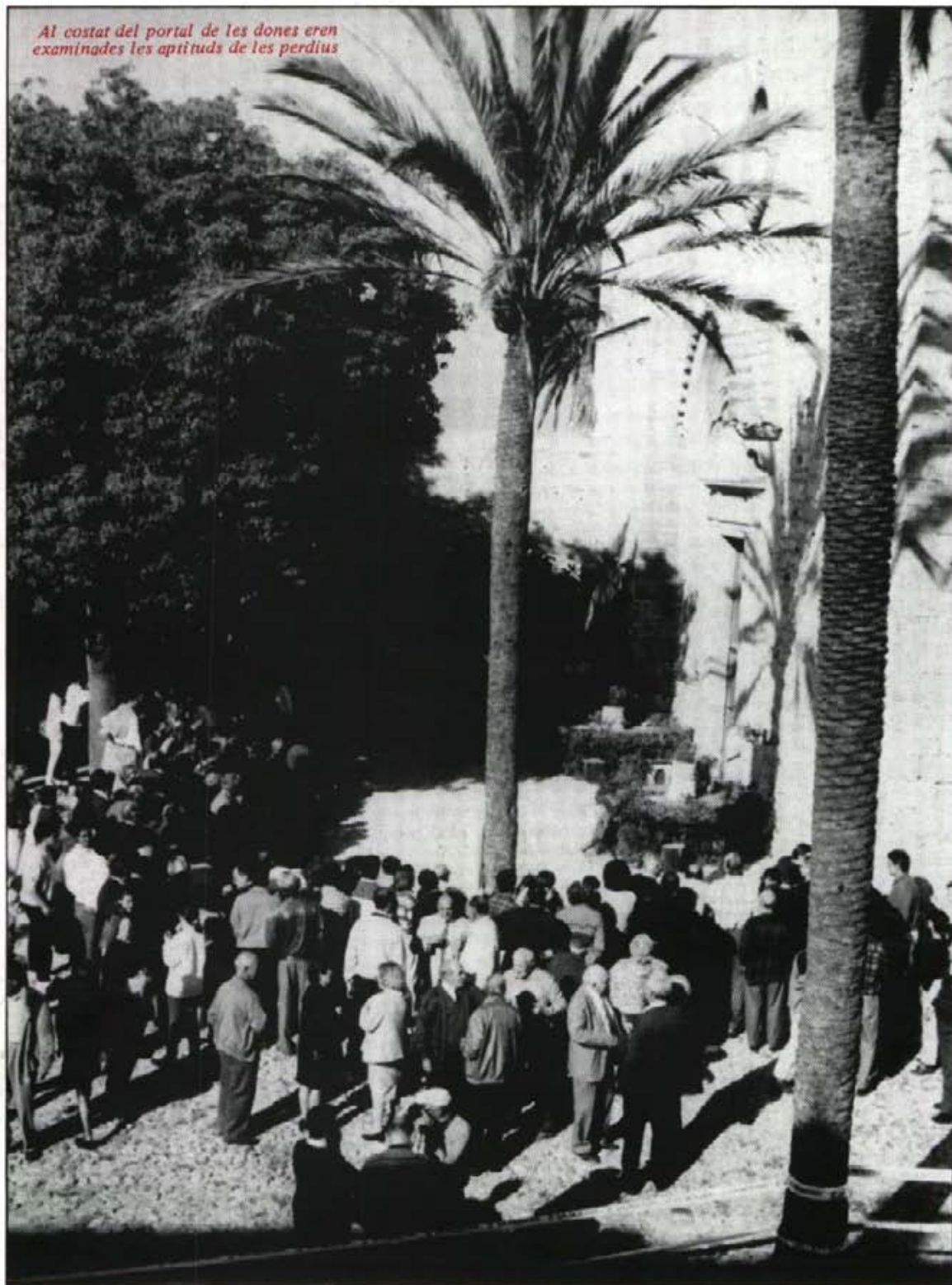

BONA PAU

Nº. 503- Any XLIII - MONTUÏRI- GENER - 1995

*Al costat del portal de les dones eren
examinades les aptituds de les perdius*

Sa Fira
d'enguany,
la de més
participació

La Coral i la
Banda
oferiren un
concert
conjunt

El
pressupost
municipal:
116 milions

Francisca
Ribas, de
56 anys,
cantà la
sibil·la

El Bisbe va
confirmar
30 joves
montuïrers

10 equips
de
Montuïri
en
competició

**BONA
PAU**

43
aniversari

El 43 aniversari de **Bona Pau**

Com qualsevol ser viu, **Bona Pau** va acumulant anys. Aquest mes de gener de 1995 es compleixen els 43 de la nostra aparició; si bé, la proximitat de la celebració del número 500 fa que el ressò encara perduri, motiu pel qual no li dedicam més esment; però no per això el passam desapercebut.

No tenim previst realitzar altra commemoració extraordinària fins a l'arribada als 50 anys –si és que hi arribam–. Però, perquè això succeeix qui encara en manquen 7. No serà fins al gener del 2.002. I que hi poguem ésser tots!

Disc de prohibició

És ben hora que al carrer de Dalt s'hi col·loqui un disc de prohibició de pas o de carrer sense sortida i que sols hi puguin circular els vehicles dels qui hi viuen.

Freqüentment es dona el cas que molts d'externs, per no córrer el perill d'entrar, així com està, al carrer de Sant Antoni, fan marxa enrera i llavors xoquen amb altres vehicles allà estacionats.

Donants de sang

L'equip mòbil del Banc de Sang de Balears vendrà a Montuïri, dimarts, dia 17 de gener, per fer una col·lecta de sang.

Aquesta tindrà lloc en el Consultori local, de les 18 a les 21 hores.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Gaspar Socías Mora, Antoni Mateu Socías, Joan Miralles Bibiloni, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolau Jaume, Antoni Mesquida Llinàs, Joan A. Payeras Ramonell, Joan Barceló Cerdà i Rosa M. Nicolau Pericàs.

Administració: Catalina Sastre

C/ Major, 24 - Montuïri.

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Concerts de Nadal

Aquesta temporada nadalenca no hem pogut gaudir de cap concert musical al·lusiu a unes festes tan entra-

nyables. És ver que se n'oferiren –i molts– amb motiu de Santa Cecília, però amb temàtica de Nadal, tan abundosa a Mallorca i que tant agraden a moltíssima gent, en fórem orfes.

Molta gent veuria amb satisfacció que les nostres institucions musicals –Coral, Banda, Escoles, Escola de Música– s'afanyassin i amb la pulcritud que ho saben fer, n'oferissin als montuïrers. I que aquestes audicions s'instaurassin, de tal manera que els montuïrers ens poguéssim delitar anualment dels tradicionals concerts nadalenques.

ES GRAONS

APLAUDIMENT

Mereix un fort aplaudiment el fet d'haver interpretat conjuntament la Banda de Música i la Coral "Mont-Lliri" algunes peces musicals a l'església. Si un temps hi hagué tensions i desavinences, ara, afortunament, semblen superades. Per això és d'agrair el veure que les dues institucions musicals de la vila es donen la mà.

ABANDONAMENT

La gent –joves i vells– es va divertir i féu bulla al seu aire durant les passades festes de Nadal i cap d'any. Però després, plaça i alguns dels cèntrics carrers romangueren amb tantes deixalles que feien empegueir qualsevol. Papers, bosses, botelles de plàstic, vidres de botelles rompudes i altres residus oferien l'aspecte d'un poble més deixat que no és Montuïri.

Les 28 persones més velles de Montuïri

91 ANYS

Margalida Bauzá Cerdà "Pera"

Josep Roca Mayol "Piedós"

Joana Miralles Jordà "Costa"

Margalida Pocoví Ribas "Xicolatera"

90 ANYS

Bartomeu Tous Pocoví "Marquès"

Francisca Garcias Miralles "Mestret"

Margalida Miralles Ribas "Meleneva"

89 ANYS

Catalina Miralles Amengual "Perulla"

Jacint Noguera Martorell "Moio"

Miquela Martorell Amengual "Massa"

Josep Xamena Castell "Xamena"

Sebastiana Vich Verger "Mascarona"

Aina Mas Buñola "Nota"

Antònia Manera Mesquida "Fustera"

Antònia Maria Gomila Tous "Redona"

95 ANYS

Joana Aina Bauzá Moll "Pelut"

94 ANYS

Joana Aina Garau Pocoví "Roca"

Maria Arbona Ginard "Redona"

Margalida Juan Bauzá "Caragola"

93 ANYS

Sebastiana Garcias Sampol "Ses Veles"

Jaume Nicolau Servera "Vollandi"

Miquela Roig Grimalt "Hermana"

Margalida Miralles Rossinyol "Poeta"

Magdalena Fiol Lladó "Fiol"

92 ANYS

Aina Gomila Garau "Molinera"

Joana Aina Verger Serra "Escolana"

Sebastiana Ribas Bauzá "Xorri"

Antònia Fullana Garau "Galiana"

Editorial

Cap a una millor atenció cultural

Quan un s'atura a considerar els esdeveniments de més relleu ocorreguts a Montuiri durant l'any 1994, veu immediatament la poca repercussió que han tingut els actes de caire cultural, que són els que donen una idea bastant acostada del progrés del poble. I aquests es podrien reduir a uns pocs en el transcurs de l'any passat: la convocatòria del III Concurs Literari de Conte Curt Sant Bartomeu, les diferents actuacions musicals interpretades tant per la banda, com la coral o conjunts externs, o els diferents actes, també culturals, que enrevoltaren l'aparició del número 500 de *Bona Pau*. Tot això sense oblidar l'esforç que realitza el Patronat de Música cap a l'impuls i formació de futurs integrants de la banda i la coral.

Capítol a part mereix tot quant es fa pel foment de l'esport, i concretament de l'esport base, quasi reduït al futbol. I també el grup excursionista que periòdicament organitza sortides.

Ja des d'un altre caire, diferents realitzacions, com són la depuradora, la canalització d'aigua potable, el creixement urbanístic a la carretera amb la inauguració de la factoria "Munper" i la prevista enguany de perles "Orquídea", tot això a més de les que ja funcionen allà des d'anys enrera, fan que les obres d'infraestructura també sien dignes de tenir en compte.

Però Montuiri encara s'hauria de potenciar més. Alguns dels nostres polítics ressalten dins la Comunitat Balear, certes persones individualment excel·leixen en els camps social i intel·lectual. Però la col·lectivitat montuïrera, la gent normal del poble, demana o hauria de demanar un especial esment a fi que tothom pogués rebre una millor atenció cultural. Manca inquietud de progrés per la ciència i les lletres, per la cultura en general. I sobra deixadesa o abandó cap al desenvolupament intel·lectual de la generalitat de la gent de la vila.

I cap aquí hauria d'anar orientada en el futur la política del nostre poble, ja des del començament d'aquest any.

L'arbre de Nadal enmig de Plaça

No tou excessiva l'ornamentació ni la il·luminació de Plaça durant les passades festes de Nadal. Altres anys hem gaudit de més lluminària i millor embelliment

Dos dits de seny

Innocentada... o "gamberrada"... i punt i final

La plaça Major de la vila, el passat dia dels innocents, 28 de desembre, altra vegada va aparèixer tota plena de "trastos" vells, deixalles, residus, pintades, ciment... i altres rebussalls fins a deixar el lloc més cèntric de la vila —que a la vegada és el punt de concentració dels montuïrers— com si fos el fomer del poble.

Foren moltes les persones de seny que es varen empegueir davant aquell trist espectacle, indigne d'un poble que pretén educar la seva joventut de la millor manera, i vergonyosa per a uns pares que es destan perquè els seus fills reflecteixin una criança que tal vegada ells no pogueren assolir.

És molt possible que amb aquesta endemsa volguessin expressar la seva contrarietat cap a certs governants, però aconseguirien desacreditar el nom de Montuiri i la manera de ser dels veïns del poble, i fins i tot la indignació de moltes persones.

Montuiri, en general, no és així. Qui més qui manco té el seny suficient per no desprestigar ca seva. Aquest fet ja no és una innocentada, més bé una mostra de fins on arriba el desencertat comportament d'una joventut que el dia de demà haurà de portar les riendes de Montuiri.

Què han aconseguit? La repulsa de tota la gent de seny del poble, sigui d'un o altre color o partit; la repugnància dels pocs veïns que, ruboritzats, contemplaren el trist espectacle; la humiliació dels montuïrers que des de poble extern hauran de rebre befes o burles por mor d'uns insensats.

No és aquesta l'educació que els pares donen als seus fills; si bé cal preguntar-se: feren tot quan estava de la seva mà per impedir-ho? Com han "premiat" els seus fills?

Tothom sap qui són els culpables, manco... qui ho ha de saber a fi de posar-hi remei perquè això no torni succeir, i no es repetesqui aquest deplorable espectacle.

¿Tendran els montuïrers el seny que pertoca a fi d'assegurar un punt i final a tals desordres? Cas contrari, en serem tots responsables.

Salomó

Consell Insular de Mallorca

*El Consell Insular de
Mallorca desitja als
Donants de Sang tota la
pau i felicitat per a
aquestes festes de Nadal,
així com un any 1995 ple
de vida, germanor i
solidaritat, agraïnt a la
Germanadat la seva intensa
i desinteressada activitat
al llarg de 1994.*

Molt d'anys. de tot cor

**GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA**

Cercadors de felicitat

N'hi ha que cerquen, quan n'és el temps, caragols o esclata-sangs, però tots, absolutament tots, cerquem la felicitat. La persona humana té una set insaciable de felicitat i la cerca amb delit com les rels dels arbres busquen la frescor a l'estiu.

El fet que no sempre trobem la felicitat que cerquem amb tant d'interès és perquè la majoria de vegades la volem aconseguir per camins que no són els adequats i que, en conseqüència, no ens porten cap a ella.

Quan una persona es droga o beu, o només pensa en el sexe i la diversió, o està obsessionada per fer dinars o per adquirir fama i poder al preu que sigui, en el fons està cercant ésser més feliç. Si totes aquestes coses no li proporcionen la felicitat és perquè l'està cercant per camins equivocats.

A l'època postmoderna hem avançat moltíssim en tecnologia; els ordinadors estan fent meravelles que fins fa molt poc eren impensables; la microcirurgia està realitzant autèntics miracles. Els exemples es podrien multiplicar. Amb tot i amb això, però, el ser humà no és més feliç. Posseïm més coses, dominam més situacions però no som més feliços.

¿Serà que ho tenim tot però ens manca la dimensió del transcendent?

¿Serà veritat allò que va escriure Sant Agustí fa tants d'anys, que el nostre cor està fet per a Déu i que romandrà inquiet fins que reposi del tot en ell?

Sigui el que sigui, la qüestió de la felicitat és una de les assignatures pendents de la nostra societat actual. I encara que en cap època les persones han estat del tot felices, sembla que la insatisfacció —per no dir infelicitat— és un dels factors més comuns i preocupants dels moments que vivim.

Andreu Genovart

**BONA
PAU**

Una vegada més desitjam
als nostres lectors un 1995
ple de pau i felicitat

Una secretària eficient

Na Isabel s'apressà a preparar el cafè al seu cap. Dues collaredetes de sucre i una goteta de llet. Anà en compte amb la laca brillant de les ungles, no fos cosa que es deslluís, després d'haver posat tant d'esment a pintar-les-se. Abans de servir-l'hi, es retocà el carmí dels llavis en el mirallet ocult en el calaix de la seva taula.

"Altres pic el telèfon...! Si és que no atura! Bon dia. Despatx del Director General de Publicitat Cloquell, S.A. No, ara es troba molt ocupat. Jo som la seva secretària. Si em vol deixar qualque encàrrec...Molt bé. Pot venir divendres, a les 10'30. Sí. Li ho diré. Adéu".

Quina eficàcia! Na Isabel se sentia contenta amb la feina. L'afalagava que el seu cap li manàs servir cafè quan estava amb els clients. Era tanta la categoria que donava tenir-la de secretària, que tots

queien com a mosques dins la mel de les propostes publicitàries que el Sr. Cloquell els oferia. I el contracte estava assegurat. Per aquesta raó, el Sr. Cloquell no escatimava el sou a Na Isabel. Anar ben vestida i arreglada, era part essencial del seu treball. A ella, coqueta, això la feia feliç. Rebia els clients i els entretenia mentre esperaven el Sr. Cloquell i atenia les telefonades, que passava, diligentment, al seu cap, prement el botonet vermell de l'aparell. Aquestes tasques la mantenien ocupada tota la jornada laboral, que transcorria en la darrera planta d'un edifici ultramodern de deu pisos, amb façanes de vidre acerat on, intermitentment, es podia llegir, amb lletres de tot tipus i tamany, la raó social de l'empresa propietària: *Publicitat Cloquell, S.A.*

Aquell dia, però, el Sr. Cloquell no li prodigà lloances al seu cafè, ni es fixà tan sols en el vestit daurat de "canalé" que vestia. Assegut darrera la taula, que li suportava els colzes, se sostenia el cap amb les mans, mentre pronunciava un inintel·ligible enfiloll de paraules sense lligar, de les quals, Na Isabel, encertà a comprendre "acabat" "merda" "presó" i poca cosa més. En aquella postura, Na Isabel li reparà tres cabells blancs al clatell. Assustada per la incipient senectut descoberta al Director General, Na Isabel girà cua cap al vestibul. Pel corredor se sentiren veus inquietants i contundents: "El Sr. Cloquell. Venim a detenir-lo. Aquí en tenim l'ordre judicial. Estafa,

apropiació indeguda i falsificació de documents. L'edifici i tot el que conté, queda embargat. Facin el favor d'abandonar-lo i no se n'en duguin res, que n'hem de segellar les entrades".

Na Isabel, per un moment, es cregué transportada al plató d'una pel·lícula americana, d'aquestes que tant li agradaven, amb detectius i policies forts, guapos i llests. Fins que se'n temé de la dura realitat en sentir el sangloteig del Sr. Cloquell que, ofegat en un mar de llàgrimes, li demanava un "kleanex".

Això fou el final de l'estada de Na Isabel a *Publicitat Cloquell, S.A.* Per bé que no el de la seva carrera laboral. Va ser mentre li aixugaven els cabells a la perruqueria, quan llegí un anunci que li interessà: "Volem secretària eficient. Bona presència. Atendre visites i telèfons. Servir cafè. Bona remuneració. *Desenvolupament del Progrés, S.L.* Tf. 91.34.35".

No cal dir-ho, la feina va ser seva.

Sa Talaia d'en Rubí

Club Columbòfil de Montuïri Inici de la temporada

El passat dia 16 de novembre el Club Columbòfil de Montuïri va començar la temporada amb els entrenaments terrestres (dins l'illa de Mallorca), els quals ja suposen un repte pels coloms que tenen el primer contacte amb els falcons i a vegades la meteorologia adversa, boires, aiguats, vent en contra, etc.. Tot això fa que ja es faci una triadella, de tal manera que sols queden els més bons a l'hora de començar les curses de veritat.

La temporada oficial comença el proper dia 28 de gener, amb una amollada des d'Eivissa (150 kms.). Enguany la temporada constarà de quinze curses: cinc de velocitat des d'Eivissa, cinc des d'Alacant (350 kms.), tres de fons des de Baza (Granada) (550 kms.) i dues de gran fons des de Cabeza de Buey (Badajoz), lloc situat a 750 kms.; tot un repte per als nostres coloms.

D'entre aquestes curses organitzades pel Club Llevant, quatre de velocitat (Alacant) i tres de fons des de Baza (Granada) tendran caràcter de Campionat Regional de Balears; doncs hi prenen part tots els colomistes de Balears.

Jaume

Para medir la intensidad de la vida

Omega Speedmaster
cronógrafo de caballero con indicador
de fecha y cronó de salto avanzado
en oro de 18 quilates, bronce o acero.
Sumergible hasta 30 m.
Swiss made since 1948.

OMEGA
The spirit of excellence

AGENTE OFICIAL

JOYERIA
Fermin

MANACOR - PORTO CRISTO - CALA MILLOR

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Davant Can Clar

*Era un dia de primavera
dels voltants de l'any 50, o
abans, quan passà el
nostre fotògraf i trobà
aquesta dotzena de
bergantells asseguts
davant Can Clar;
i ells, tots satisfets,
accediren a posar per la
càmera.*

*Els vuit de darrera,
començant per l'esquerra,
són: en Guillem "Niu", en
Joan "Pavora", en Miquel
"Cardell", en Biel "Patró",
en Mateu "de ca els
Escolans", en Joan
"Andreus", en Pep
"Malherba" i en Rafel "de
Son Reus". I els quatre de
davant són: en Pep
"Gelat", n'Antoni "Botet",
en Miquel "Quelet"
i en Jaume "Pubil".*

CARTA AL DIRECTOR

El Patronat de Música i l'homenatge a Pere Miralles

Sr. director:

Com cada any, el Patronat de Música de Montuïri va organitzar les activitats amb motiu de la Festa de Santa Cecília: concert del conjunt instrumental, concert de la Banda de Música, dinar de germanor, concert de la Coral...

Enguany, amb motiu del 25è aniversari de Pere Miralles com a director, tots aquests actes, més el concert de l'Orquestra Simfònica Ciutat de Palma, aquest organitzat per l'Ajuntament, es dedicaren a l'homenatge. Per aquest motiu la Junta Directiva del Patronat mantingué diverses reunions amb el batle per

confeccionar el programa d'actes, l'edició del qual quedà baix la responsabilitat de l'Ajuntament.

Per desgràcia, el programa s'edità sense la supervisió final del Patronat. A més d'algun concert no anunciat, el Patronat de Música de Montuïri, organitzador de tots els actes, excepte el concert de la Simfònica, no figura en el programa, ni com a organitzador ni com a col·laborador, atribuint-se tota l'organització l'Ajuntament, el Consell Insular i el Govern Balear.

Tot i lamentar aquest fet, la Junta Directiva del Patronat de Música seguirà la seva tasca de potenciar la cultura musical dins el nostre poble i col·laborant amb les institucions sempre que aquestes ens ho sol·licitin.

*Junta Directiva del Patronat
de Música de Montuïri*

Joan A. Ramonell, designat novament candidat a batle

De cara a les eleccions municipals que s'han de celebrar el darrer diumenge de maig d'enguany, la direcció del Partit Popular a la nostra comunitat ha designat Joan A. Ramonell com a número 1 per a dita confrontació.

Ramonell és batle de Montuïri des del juny de 1987. I abans, a les eleccions de 1983, ja havia sortit elegit regidor amb el número 2 del seu partit, que fou la primera vegada que es presentà a les llistes electorals.

Durà, per tant, vuit anys, com a batle de poble. I, com tothom recordarà, va substituir Francesc Trobat.

El PP és el primer partit que fa públic el seu cap de llista. Tan prompte com sapiguem els altres ho difondrem.

S'ha dit que...

... sa banda de música enguany no féu es **passacarrers** es dia de sa fira i ja se sentiren veus pronosticant un plet entre s'Ajuntament i es músics. És bo de fer pensar malament!

... es **firó**, des dilluns de sa fira, no s'ha institut com a festa, però enguany ho pareixia: hi havia molta gent, molta mercaderia i bastant animació.

... s'acosten ses **eleccions** municipals i ja hi comença ha haver-hi "brou" i "moguda". Sempre n'hi ha de dematiners!

... s'Ajuntament a s'hora de cobrar ho sap fer molt bé; però, des de sempre, és molt **mal pagador**. I si no,

"GUIA FISCAL"

LA MILLOR MANERA
D'ESTALVIAR IMPOSTS

"SA
NOS
TRA"

CAIXA DE BALEARS

que ho diguin es qui hi tenen comp-
tes pendants.

... hi ha uns regidors que semblen més partidaris del Madrid i del Barcelona que de sa **política** que defensen. I per **colmo** es batle en dos dies va haver de sofrir la derrota del Madrid i sa crítica de s'oposició.

... un **montuïrer**, el nom del qual ens ha pregat que callem, està disposat a potenciar la cultura del nostre poble i de moment ofereix més de 100.000 pessetes com a primer premi pel Concurs de Contes que per Sant Bartomeu organitza s'Ajuntament. És de suposar que sia acceptat.

... hi torna haver gent que se queixa de determinades **edificacions** malifetes. Asseguren que Montuïri, vist des d'Es Dau, ha perdut aquella fesomia que li era pròpia i culpen s'Ajuntament de permetre certes transgressions a ses Normes Subsidiàries.

... no tenen bona **memòria** aquells que digueren que era sa primera vegada que s'Orquestra Simfònica tocava a Montuïri. Ens mostraren un programa que començava així: *Ajuntament de Montuïri.- Concert per la Orquestra Ciutat de Palma.- Dissabte 12 de maig de 1984, a les 18 hores a l'església parroquial.- Director Julio Ribelles.* Abans de xerrar convé assegurar-se.

... en **Xiquito de la Calzada** s'ha posat de **moda** amb sos seus **Fistros**, i a una reunió que hi va haver un va sortir amb aquesta frase: és qüestió *sine qua non*. I la va repetir com a tres vegades perquè sa gent s'informàs.

... hi ha gent que ha abonat es **comptadors** de s'aigua i ara se'n peneden, ja que sa majoria no l'ha pagat.

... es qui han pagat es comptador viuen amb sa il·lusió que aquest any 1995 és un **any electoral** i, com és lògic, abans de ses eleccions totes ses obres s'acaben. I si no... es temps ho dirà.

... molta gent ben vestida compareix per ses cases des poble per vendre qualsevol cosa. No se sap, però, que algú vengui **amortidors** pes cotxes,

Unes cases han creat ambient nadalenc amb betlems i altres amb arbres de Nadal, com aquest, a una casa del carrer de Sa Trona

perquè a més d'un n'hi faran falta.

... s'arc de ca ses monges ha estat criticat perquè semblava molt estrany, tenint sa paret darrera amb ses portes des transformadors de GESA. Aquests no sabien que mancava sa porta de fusta i sa creu en mig des carrer per fer un gran conjunt **arquitectònic** de finals des segle XX.

... per acabar de fer es gran conjunt falta saber de quin color se **pintaran** es reixats: rosa, fúcsia, fofi, o simplement no se pintaran?

... ara, que devora sa piscina hi haurà es contenidors de recollida **selectiva**, sembla que no serà amb caràcter decoratiu, ja que n'hi ha de molts de colors. I, per altra part, tindrà raó sa gent que diu que tot se'n va cap an es camp de futbol.

... molta gent de sa qui protesta per s'actuació d'aquest Ajuntament, era sa primera que anava a recollir es raïm a sa casa de la vila, sa nit vella.

En Xerrim

L'Ajuntament informa

Resum de les actes de les sessions plenàries extraordinàries del 7 de desembre de 1994

Destí de l'edifici per a usos sanitaris

Tota vegada que l'edifici de la Creu Roja de la carretera no desenvolupa actualment la missió per a la que fou construït, s'acordà autoritzar el batle per negociar amb Insalud la utilització de dit edifici.

Concessió de drets funeraris a rel de l'ampliació del cementeri - 1ª fase

Prest a posar-se a la venda les noves tombes que s'edificaran a rel de l'ampliació del cementeri al costat dret entrant-hi, el Consistori va aprovar que el

preu fos de 600.000 pessetes cada una, si bé els qui en tenen a la part posterior fa uns anys inaugurada i ara desitgin adquirir-ne una en aquesta ampliació, gaudiran d'un 25% de descompte. En general s'abonarà el 25% en fer la inscripció, un altre 25% al començament de l'obra i el 50% restant a la firma de l'escriptura.

El representant del PSOE exposà que no donava el sí perquè considerava que aquesta operació era per fer front als deutes municipals.

Operació de tresoreria

S'acordà renovar el compte de crèdit bancari de 10 milions de pessetes amb "Sa Nostra" per tal de poder liquidar

quan calgui, possibles despeses municipals.

Operació de préstec

També s'acordà efectuar un préstec per un valor de 17 milions amb "Sa Nostra" per poder fer front a factures pendents, amb un interès del 8'75% semestral, a retornar en 10 anys.

Liquidació del pressupost de 1993

El batle va donar compte de la liquidació del pressupost de 1993, i el Consistori romangué assabentat.

Conveni amb el CE Montuïri per a l'explotació del bar i piscina

Després de ser actualitzat i revisat, fou aprovat el conveni per a la utilització del bar i de les instal·lacions esportives municipals d'Es Revolt. Figura dins aquest conveni que s'abonaran 3.500.000 pessetes al CE Montuïri perquè les dediqui al foment i promoció de l'esport base. L'Ajuntament vigilarà la deguda inversió, com també les quotes per al futbol base, les quals es fixaran mitjançant acord entre l'Ajuntament i el CE Montuïri.

Concessió-subhasta del servei de neteja d'edificis municipals

En principi s'havia previst una inversió de 2 milions de pessetes anuals per a la concessió-subhasta del servei de neteja dels edificis públics -Ajuntament, Consistori i Escoles-, però a instàncies dels partits de l'oposició aquesta quantia s'incrementà en 250.000 pessetes. Correran a càrrec del concessionari la mà d'obra i els productes de neteja.

Trobada de donants de sang

El batle va notificar que la Germandat de Donants de Sang de Balears havia elegit Montuïri per celebrar la trobada anual de 1995. Aquesta serà el 2 d'abril i l'Ajuntament dedicarà una placa commemorativa.

Notes: 1- Excepte el punt sobre subhasta del servei de neteja, que fou aprovat per unanimitat i el primer que ho fou per 7 €

Pressuposts municipals per a 1995

Ingressos

IBI Rústica	800.000
IBI Urbana	21.621.600
Imposts vehicles	7.875.000
Imposts increment valor terrenys	400.000
IAE (Activitats empresarials)	4.200.000
Imposts construccions i obres	3.000.000
Taxa expedició documents	150.000
Preu indústries ambulants	300.000
Preu GESA	1.200.000
Preu CTNE	600.000
INSALUD, ús Consistori	325.000
Anuncis particulars	25.000
Recàrrecs de constrenyiment	150.000
Participació Tributs de l'Estat	28.000.000
Subvenció pel Jutjat de Pau	220.304
Ingressos no prevists	33.096
Interessos depòsits bancs	100.000
Conces. ampliació cementeri	30.000.000
Préstec bancari	17.000.000
Total	116.000.000

Despeses

Interessos préstecs	1.694.501
Amortitzacions préstecs	2.013.579
Respes. membres Corporació	2.091.600
Retribucions funcionaris	13.661.099
* personal laboral	3.900.000
* " " contractat	4.000.000
Lloguer immobles	212.000
Conserv. immobles i vehicles	1.673.870
Material equip d'oficina	2.689.622
Subministres diversos	400.000
Transports i comunicacions	1.800.000
Assegurances i despeses	3.300.000
Neteja, G.Jurat i altres	2.750.000
Extinció incendis	910.000
Quotes Seguretat Social	6.500.000
Atencions benèfiques	50.000
Conservació Col·legi Públic	700.000
* Consistori i Cementeri	350.000
* Instal·lacions esportives	300.000
Biblioteca i reconeix. crèdits	1.541.143
Electricitat i enllumenat públic	4.200.000
Comunicacions i publicitat	325.000
Treb. realitzats per altres empres.	2.000.000
Patronat d'Esports	1.500.000
* de Cultura	2.000.000
Transf. a la Mancom. des Pla	6.745.999
Cultura i crèdits anteriors	14.411.547
Poliesportiu	3.516.956
Fira i festes	5.500.000
Reparacions camins	1.700.000
Inversions	23.563.084
Total	116.000.000

Detall de les inversions

Pavimentació vials 1ª fase	5.000.000
Obres varies	2.489.323
Reconeixement crèdits obres	1.637.487
Molí des Fraret	1.000.000
Reconeix. crèdits Molí Fraret	1.631.479
Reconeix. crèdits Poliesportiu	10.264.700
Projectes tècnics	1.000.000
Reconeix. crèdits projec. tècnics	540.095
Total despeses inversions	23.563.084

Teatre

A la Sala Mariana, dia 2 de desembre, una agrupació de la Universitat va posar en escena l'obra de Pere Capellà, "Sa Pesta". Malgrat que l'entrada fos gratuïta, el teatre no es va omplir.

L'Orfeó d'Inca

Dissabte dia 3, al vespre, l'Orfeó d'Inca va oferir un concert coral a l'església parroquial organitzat pel Patronat de Música. Interpretà peces clàssiques i populars mallorquines i catalanes i d'altres països. L'assistència fou acceptable.

Fira

Dia 4, primer diumenge de desembre, es tornà celebrar *Sa Fira*, enguany amb més participació que en anteriors edicions. Tot fou semblant a l'any passat i el dia fou esplèndid.

Nou administratiu

El passat novembre tengueren lloc les oposicions per cobrir en propietat la plaça vacant d'auxiliar administratiu de l'Ajuntament. Dels 7 que la sol·licitaren, guanyà la plaça Catalina Vaquer Sampol.

DE LA CASA DE LA VILA

58 vots (6 del PP i 1 del PSOE), els altres sols foren aprovats amb els 6 vots favorables del PP.

2- Mancava un regidor del PSOE.

Aprovació dels pressuposts municipals per a 1995

En el ple extraordinari celebrat següentament es va procedir a l'aprovació dels pressuposts municipals per a 1995. Abans, però, els partits del'oposició manifestaren el seu rebuig amb raons com aquestes: "Ens crida l'atenció que el pressupost de 1993 s'hagi tancat amb superàvit i en canvi s'hagi de demanar un crèdit de 17 milions. En els 7 anys de govern del PP s'han deixat de cobrar 24 milions" (Munar, del PSOE). "Tot és un paper banyat. Hi ha factures sense pagar per valor de 32 milions. Em dona ràbia i vergonya cap a les persones de defora" (Ginard, PSM). "Per la mala administració i les despeses incontrolades no em mereix confiança" (Verger, CB).

Posat a votació donà 6 sí (PP) i 4 no (PSOE, PSM i CB).

Nombrosa gent es concentrà a plaça i en Es Dau el dia de Sa Fira

la qual ja la desenvolupava interinament des de feia uns tres anys. Enhorabona.

Horari d'oficines

Des de principis d'aquest mes passat, les oficines de l'Ajuntament han canviat d'horari. Per al públic romanen obertes de dilluns a divendres, de les 8 a les 15 hores i el dissabte, sols per enregistrar documents, de les 8 a les 13 h. L'arquitecte municipal serà a l'Ajuntament els dimecres, de les 11 a les 15 h.

Concert conjunt de la Coral i la Banda

El concert que oferiren conjuntament a l'església el dissabte dia 10, la Coral "Mont-Lliri" i la Banda de Música fou el darrer amb motiu de Santa Cecília. El Patronat de Música, organitzador, agraeix les mostres de suport i l'assistència del públic als diferents actes organitzats.

Compact disc

Dia 11, la Banda de Música va gravar un compact disc, el qual contendrà peces de diferents bandes de música de Balears. La nostra va interpretar "Flor de Murta" i la seva versió dura sis minuts.

Nou corresponsal

Gabriel Gomila, el nostre redactor en cap, ha estat nomenat corresponsal de l'agència *Efe* a Montuïri per al diari esportiu "As". Enhorabona.

Projeccions cinematogràfiques

Un pic cada mes en el club de persones Majors un grup de gent jove i d'edat es reuneix per tal de delitar-se amb la projecció d'una pel·lícula de qualitat. De cada vegada la gent surt més satisfeta. I per altra part és encoratjador comprovar que un grup cultural es destaca en el nostre poble, per una o altra motivació.

Robatoris

La matinada del diumenge dia 18, un bon nombre de cotxes aparcats a diferents llocs de la vila foren violentment oberts i objecte d'alguna substànció. Però el fet més greu fou el del robatori de la furgoneta que s'empra per repartir els dinars a les persones majors i impossibilitades. Al cap de cinc dies, dit vehicle fou trobat abandonat a un carrer de Santa Catalina de Ciutat.

Detenció

A Algaida i per la Guàrdia Civil fou detingut Francesc Xavier R. G., de 31 anys, com a suposat autor d'un robatori comès a Montuïri mesos enrera.

La nit vella a Plaça

A Plaça, com ja és costum, la gent es concentrà per celebrar la nit vella. Dos joves, fent sonar els platerets des de damunt els graons, marcaren sonorament el pas de 1994 a 1995. I per molts d'anys!

El Patronat de Música promogué els actes entorn a Santa Cecília

El concert conjunt de la Coral i la Banda, mostra d'unitat i compenetració entre els seus integrants

El concert que oferiren a l'església el dissabte dia 10 de desembre la Coral i la Banda fou digne d'aplaudiment. La Coral Mont-Lliri cantà *Rosa de Badissa*, *Gavina*, *La Dolorosa*, *Signore delle Cime* i *Nabuco*, dirigida per Baltasar Fiol i Josep Sampol com organista. La banda va tocar *Balada Gallega* i *Flor de Murta*, dirigida per Pere Miralles. I a la 3ª part i conjuntament coral i banda interpretaren *Regina Caelis* i *Himne a Mallorca*. Fou el darrer dels concerts organitzats pel Patronat de Música amb motiu de Santa Cecília. Abans, l'*Orfeó L'harpa d'Inca*, dia 3, havia ofert un concert. Això a més dels que ja donàrem a conèixer al passat desembre.

Sa Fira d'enguany registrà més participació que la d'anys passats

Les fotografies que publicam, tant la de la primera pàgina com aquestes dues, donen una mostra del que fou Sa Fira d'enguany. Les hores del migdia, entre les onze i la una fou quan la gent no podia passar per cap banda.

Pel que fa a la XVI Mostra de Sa Perdiu resultà guanyador Nicolàs

Panisa de Llucmajor i la competició entre els guanyadors de les d'anys anteriors, fou pel montuïrer Miquel Font, després del desempat.

Mostres de cans, de maquinària, de bestiar, pictòriques i de moltes classes de productes del camp i manufacturats donaven realç a la fira d'enguany. I fou lluida.

Joan Josep Mas Tugores "Collet"

Secretari General i cofundador de la "Unió de Pagesos Joves" de Mallorca

També és secretari del PSM de Montuïri i pertany a l'executiva del joves com encarregat de la Part Forana

Vet aquí un jove que als seus vint anys ha estat i està immers dins múltiples agrupacions, en les quals ocupa càrrec de gran responsabilitat. Ell és en Joan Josep Mas i Tugores, més conegut en el poble per Joan "Collet".

Fill de pagesos, ha viscut sempre dins la pagesia, ja que de ben petit es va veure atret per l'encant de fora vila i va decidir que en ésser més gran seria pagès, motiu pel qual quan va haver acabat 8è d'EGB, decidí estudiar Formació Professional Agrària.

Al llarg d'aquests anys d'adolescència, en Joan ha entrat a formar part, com hem dit anteriorment, de distints agrupacions polítiques, sindicals...

Només tenia dotze anys quan va emetre el seu primer programa de "Ràdio Murta". Més tard s'uní als pagesos mallorquins i entrà a formar part de la "Unió de Pagesos". Juntament amb un parell de joves més fundà la "Unió de Pagesos Joves", de la qual n'és el secretari general i membre de la comissió permanent, màxim òrgan decisiu de la "Unió de Pagesos".

Paral·lelament s'afilià als joves del PSM i més tard va passar a formar part de l'executiva amb la tasca d'encarregat de la part forana. Però no s'acaba aquí, en Joan també és el secretari de l'agrupació local del partit.

Actualment treballa a la Cooperativa Agrícola de Montuïri i durant el seu temps lliure ajuda a ca seva. Raons per les quals ens duen a pensar que en Joan és un exemple d'una persona que fa feina i lluita per defensar el que és seu i el que és millor. Ho fa d'una manera activa: col·labora, ajuda i aporta; aspectes indispensables perquè les coses tirin endavant.

Això sí, manca saber com se'n desfa davant de tants compromisos. No és impensable que ell asseguri: "Estic retgirat, no em puc creure que en surti sense una agenda".

De la feina, pensaments i opinions d'en Joan "Collet" n'és testimoni la xerrada que amb ell mantinguérem.

-Es veu, Joan, que dus la teva pro-

fessió molts arrelada, però, de petit, ja feies comptes de fer feina a fora vila?

-Sí, sempre he viscut dins l'ambient de la pagesia i des de ben petit he anat a fora vila. M'atreia i m'atreu cada pic més. De fet, quan vaig acabar 8è d'EGB, vaig anar a estudiar Formació Professional Agrària a Sa Pobla. Actualment faig feina a la Cooperativa Agrícola de Montuïri, la qual també està relacionada amb el camp. I a més, en els moments lliures ajud a ca nostra.

-Tu, Joan, com a futur pagès, quin avenir li veus a la pagesia?

-No molt bo. Pareix que està malament, però vull ésser optimista, perquè sempre hi haurà consum de productes agrícoles, ja que és la base per viure. Ara bé, crec que hi haurà d'haver una millor legislació que afavoresqui més els nostres productes i els pagesos en general. A part, crec que la política de subvencions podria ésser millor. Amb això vull dir que hi ha pagesos que reben subvencions insuficients, mentre d'altres en reben que no n'haurien de rebre i d'altres que en toquen rebre i no en reben.

-Actualment i de cada pic més els governs de tots el país duen a terme polítiques d'eliminació i liberació de mercats. Com veus tu, fets com l'entrada a la Unió Europea i possibles futurs tractats d'unió comercial?

-El moment en què l'Estat Espanyol entrà a formar part de la Comunitat Europea per a fora vila va ésser un mal moment. Amb això vull dir que ni nosaltres, els pagesos, ni el camp estàvem preparats per entrar a la Comunitat Europea. Abans de res s'hauria de fer una reforma agrària ben feta, i prepa-

rar els pagesos. En definitiva crec que haurà estat negatiu. A més, tant jo com la "Unió de Pagesos" ens pensàvem que el fet d'entrar a formar part dels 12, seria positiu a causa de les subvencions, però aquestes sempre han estat mal dirigides i mal enfocades. A més, les rep qui no les ha de rebre.

En Joan encara continua:

-Pel que fa a altres possibles unions comercials, pel petit productor, que és el nostre cas i el cas que defensa la "Unió de Pagesos", així com estan actualment les coses no pot anar mai bé; no és bo ni ho serà a un curt plaç. Tot això ve d'enrera i ho hem tocat amb les mans amb l'entrada al Mercat Comú, sense estar preparats. Més que res és un problema estructural i per tant difícil de solucionar.

-¿Et fa por això que diuen que l'estat espanyol i tot el sud d'Europa, la mediterrània en concret, amb el pas dels anys es convertirà en una àrea vacacional per a la resta d'Europa, on únicament es treballarà en el sector de serveis i el sector agrícola-ramader quedarà desplaçat cap a una altra àrea?

-És això el que nosaltres volem evitar i el que les administracions, tant autonòmica com central, no veuen o no els interessa veure. Nosaltres el que volem és una fora vila fort i productiu, i econòmicament rendible; i el que preocupa a les administracions és una fora vila de serveis, jardins, que mantenguin Mallorca guapa, perquè els estrangers, quan vinguin aquí, puguin quedar enlluernats de tan guapa com tinguem l'illa; però sense tenir en compte que els pagesos, el que volem fer és viure del que nosaltres conram.

-Veus tu, com una possible solució, que el pagès es dediqui a la jardineria, a l'agroturisme...?

-No, que s'hi dediquin exclusivament, no. L'agroturisme com activitat complementària no la veim dolenta, ja que això suposa que un pagès pugui seguir fent feina a fora vila i a més a més pugui tenir unes cases així com toca per allotjar-hi gent. Com activitat complementària està molt bé; no com activitat bàsica. ■

—Com va esser, Joan, que tu entraves a la "Unió de Pagesos"?

—A això de la "Unió de Pagesos" sempre ho he viscut molt a ca nostra. Tant mon pare com ma mare sempre hi han estat relacionats. Des de la fundació, que aviat farà 20 anys, sempre hi han estat molt vinculats, varen esser dels fundadors. Ma mare, fins al darrer congrés que celebrarem a Montuiri, estava dins la comissió permanent, que és l'òrgan màxim de decisió. Fa dos anys i mig férem un congrés a Estallencs i un grup de joves entrarem a formar part de la comissió permanent. A partir d'aquí aconseguirem formar un equip de feina compost per gent jove i vàrem fundar la "Unió de Pagesos Joves", la qual ara fa dos anys i mig que existeix. I ara ja passam els cent joves. Crec que és interessant el fet que hi hagi un sindicat de jo-

ves pagesos, perquè els pagesos tenim una problemàtica. Però els joves, a més de la problemàtica de qualsevol pagès, tenim uns problemes afegits d'incorporació, d'integració en el món laboral, creació de mercat... Crec que des del penúltim al darrer congrés s'ha progressat molt. Dins la meua comissió permanent hi ha majoria de joves. I que els joves es comprometin, és interessant en qualsevol cosa, i que a més a més siguin joves pagesos, això ja és un èxit. Per això dic que fora vila té futur, perquè els joves pagesos responen.

—I ara que fas feina a la Cooperativa sens dubte adquiriràs una gran experiència. Què n'opines tu?

—En un principi, si la feina m'hagués sortit a un altre lloc que no hagués estat una cooperativa agrícola, no l'hauria agafada. Em va sortir l'ocasió i era una

feina que em feina moltes ganes de fer. Aprens molt. A ca nostra feim hort, i de coses de secà pràcticament no en sabia res. Ara que fa mig any que hi faig feina, he après bastant i de cada dia aprenc més. És una gran experiència on aprens a tractar amb la gent, coneixes tots els qui estan relacionats amb el camp. A més, l'ambient i la companyia de treball és molt bona. Crec que és totalment positiu.

Seguint amb aquesta interessant entrevista passam a tractar un aspecte diferent. Fins ara ens hem ocupat de qüestions laborals, però també intentam conèixer el pensament ideològic d'en Joan.

—Com va esser que entraves a formar part de l'agrupació política PSM, Joan?

—Sempre he tingut inquietuds d'aquest tipus, tal vegada per influències familiars, ja que a ca nostra també han es-

BANCA MARCH

Molts d'Anys 1995

PIFIA

PERN DE CANT

TALLER DE MESTRE D'ASA

MARGES

LADONA

CASITA DE ROTIR

ANTICS OFICIS DE LES BALEARS
ANTIGUOS OFICIOS DE LAS BALEARES

SIAC

**EL CAMÍ MÉS CURT
PER A TOT EL QUE VOLS SABER
SOBRE L'ADMINISTRACIÓ**

900 321 321

**EL TELÈFON
AMB RESPOSTES**

INFORMACIÓ ADMINISTRATIVA:

- Conselleries, entitats autònomes i empreses públiques depenents del Govern.
- Consells Insulars.
- Ajuntaments de les Illes Balears.
- Administració Perifèrica de l'Estat.

INFORMACIÓ JURÍDICA:

- Normativa de la CAIB
- Normativa de l'Estat.
- Normativa de les altres CCAA
- Normativa de la CE

**SUGGERÈNCIES
RECLAMACIONS**

Servici d'Informació i Atenció al Ciutadà
Vice-presidència del Govern Balear

estat ficats dins aquests trulls. I... per què el PSM? Idò perquè les meves inquietuds polítiques s'identifiquen amb el missatge d'aquest partit. A més de sentir-me nacionalista, a través d'això em vaig afiliar als joves del PSM quan vaig tenir ocasió, i així em vaig ficar dins el partit. Ara, fa un any, celebrarem un congrés i vaig passar a formar part de l'executiva dels joves el PSM amb la tasca d'encarregar dels joves de la part forana.

—Sembla, i cada pic més, que els joves han perdut l'interès per les coses, les inquietuds, fins i tot la pròpia identitat; i a més ressalta una deixadesa i una manca de personalitat. Creus, tu, Joan, que realment és així? Què n'opines?

—Crec que sí, crec que els joves vivim dins un vermell d'ou, vivim massa bé, i això duu a una manca de preocupació del que passa, perquè no hem de menester preocupar-nos. Ara sembla que la gent se n'adona una mica, sembla que s'hi vol implicar un poc més, però molt tímidament. Les preocupacions que tenen els joves estan relacionades amb el temps d'oci, de si aprovaràs o no a final de curs, si arribaràs al cap de setmana amb el pressupost que et queda... I això en part és comprensible. Les generacions més velles que la nostra tenien moltes limitacions, ja fossin polítiques, econòmiques, culturals... Tenien unes obligacions i això feia que políticament fossin més actives. En canvi, a l'actualitat, el jovent és molt lliure, i això fa que no ens preocupem per segons quins aspectes. Però crec important que els jo-

En Joan "Collet" a la seva feina, sense complexos de cap classe

ves, a més de tenir les típiques preocupacions que tenen, que són lícites i ben normals, haurien de tenir altres quimeres. I això seria molt bo.

—Ara, ja per acabar i com ex-membre de "Ràdio Murta", què n'opines del tancament d'aquest mitjà de comunicació, tan estimat al seu temps pel poble i tan important per conèixer més i millor

el nostre poble i tot el que l'envolta?

—Opin el mateix que de moltes coses de Montuiri. Estam molt malament; tenim un nivell d'activitat cultural zero, un nivell d'activitats socials, zero. Puges a plaça, entre setmana, i no hi ha ningú; i sembla que a l'Ajuntament de Montuiri no li interessa que hi hagi activitats socials ni que existesqui "Ràdio Murta", ja que l'existència d'aquesta suposa un lloc per debatre, conèixer coses noves, on expressar-te; però sembla que ni això ni qualsevol activitat cultural, no interessa. És ver que si la gent no vol fer ràdio, no hi haurà ràdio, o si la gent no vol tirar endavant en qüestions de tipus cultural, aquestes no existiran. Però cal que hi hagi una iniciativa per part de les institucions com a promotores, si no, és normal que la gent no faci res. Sembla que ara, a Montuiri, interessa més la part esportiva que la cultural, que es formi un ambient que envolti l'esport i que es creï un debat esportiu mancat de contingut intel·lectual, en lloc de promoure un debat o activitats culturals o socials.

I així acabarem una entrevista que ens ha acostat una mica més a la persona d'en Joan "Collet", un jove actiu i amb moltes ganes de fer feina, defensor del que és seu i de les pròpies idees. D'així com hauria d'esser el jovent; participatiu i compromès, amb capacitat i amb la confiança de la resta per ocupar càrrecs de certa responsabilitat; conscient de la problemàtica que pugui afectar a cadascú, i sobretot comprensible amb les diferents opinions que hi pugui haver.

Antoni Mesquida Llinàs

Hamburgueseria

**Pub
Es Dau**

Avda. Es Dau

Montuiri

Servei d'urgències mèdiques

Segons hem pogut saber, el nostre Ajuntament està gestionant amb Insalud la instal·lació d'un servei d'urgències 061 en el lloc on actualment hi ha l'edifici de la Creu Roja a la carretera. Hi tornaria haver una ambulància amb una unitat de cures intensives.

Segons el batle, "ja existeix acord amb Insalud a fi d'instal·lar-hi una ambulància. Sols manca culminar les gestions de cessió dels terrenys per part de la Creu Roja, ja que actualment són de la seva propietat".

Ara bé, no està tot resolt perquè es pugui posar en marxa i poder atendre accidents i urgències, no sols de Montuiri, sinó de tota la zona del Pla.

Gregori Oliver Sastre, carter de Montuïri

Atent i servicial, desitja poder treballar aquí fins a la jubilació

Des de fa un any i mig Montuïri té carter titular, ja que des que es va jubilar Joan Miralles "Es Carter", el 15 de setembre de 1985, els qui havien exercit aquesta comesa o bé era amb caràcter provisional o interí o sols per poc temps; de tal manera que quan un d'aquests començava a conèixer bé la gent, el poble i sobretot els domicilis de cadascú, al poc temps cessava.

Però ara, des de fa un any i mig, el responsable de l'oficina de correus del nostre poble és el mateix, i sembla que per molt de temps. Per assegurar aquest motiu, i fins a considerar que la seva permanència fos llarga i que ja no es mouria de la vila, hem esperat fer aquesta entrevista.

L'actual carter, Gregori Oliver Sastre, és el titular de l'oficina de correus de Montuïri. Un home de 38 anys casat, amb dos fills, que té el seu domicili a la veïna població de Pina, d'on ve i va cada dia de treball, des del primer de juliol de 1993, que fou la data en què prengué possessió del seu lloc de feina a la vila.

—Abans de venir aquí —ens digué en Gori— ja havia exercit durant 7 anys a Peguera i quasi sis a Ciutat.

—Per tant no eres novell dins l'ofici?

—No. Vaig ingressar als 26 anys.

—Per què et decidires venir a Montuïri?

—Sobretot per dos motius: per la proximitat al meu poble, que és Pina, i per l'ambient en què es viu a Montuïri, ja que aquest és el que a mi em va.

—Ara que ja sabem el motiu que et va induir a venir a Montuïri, podríem parlar un poc de la teva feina dins el poble i d'altres aspectes relacionats amb el teu treball. Podries dir-nos, d'un principi, quin és el teu horari de feina.

—L'horari de treball per al carter és de les 7 a les 2 de l'horabaixa, i per a l'ajudant, de les 8 a les 11. Ara bé, aquest horari depèn de si la tasca s'acaba abans.

—Però l'horari de l'oficina oberta al públic no és així.

—És cert. El de l'oficina és de les 8 a

les 11, de dilluns a divendres, i de les 8 a les 10, els dissabtes.

—I la distribució o repartiment de les cartes i de l'altra correspondència, quan la feis?

—Nosaltres li deim "reparto", i és, per l'ajudant, de les 8 a les 11, i pel carter, de les 11 a les 14 hores.

—I a les bústies (bussons), a quina hora recollis?

—Dins el poble hi ha dues bústies, de les quals en recollim la correspondència aproximadament a les 10, la primera recollida, i a les 13'30, la segona. Ara bé, està estipulat que en aquest poble sols se'n faci una cada dia.

—Com se sap, a Montuïri no sols hi ha oficina de correus, sinó també de telègrafs, de la qual el carter n'és el responsable. Per tant, tothom que vulgui

en pot fer ús, ja que tant es poden posar com rebre telegrams. Voldries dir-nos quin és l'horari per al públic?

—Igual que per a la resta. Per exemple, si un vol posar tant un certificat com un telegrama ha de saber que ha d'anar a la mateixa oficina de correus, en el carrer de ses Corregudes, dins l'horari d'oficina, de les 8 a les 11, i de les 8 a les 10 els dissabtes.

—A Montuïri, també en poden posar desde ca seva?

—Sí, mitjançant el telèfon. S'ha de marcar el 72 20 00 o el 72 20 01 (Teleben, Palma de Mallorca) i allà prendran nota; i després, un poc més tard, cuidaran de fer arribar el telegrama al seu destí.

—Quin és el preu dels telegrams?

—Depèn del nombre de paraules que hi hagi en el telegrama i també del lloc on vagi destinat. L'import no és el mateix si es dins Espanya o Europa o un altre lloc de l'estranger.

—Quantes persones sou per atendre Montuïri?

—Dues, per ara: l'ajudant i el carter.

—Per què no ens contes un poc les satisfaccions que aquí has rebut; o, pel contrari, els disgusts que hagi pogut tenir?

—Primerament diré que estic molt content d'exercir a Montuïri, sobretot darrerament. Ara, que ja fa un any i mig de som aquí, la gent comença a apreciar-me i a simpatitzar amb mi. Ara bé, a vegades m'he topat amb alguna persona que no arriba a entendre que els carters som humans i que ens podem equivocar com qualsevol altra persona; ja que no sols manejem cartes d'un sol carrer, sinó les de tot Montuïri. Però som comprensibles i tractam d'alleugerir els caràcters difícils de qualcú, encara que d'aquesta classe de gent n'hi ha poca.

—Hauràs hagut de superar algunes dificultats...

—...Sí; sobretot tot d'una. Però ara ja estan superades.

—Com es distribueix la correspondència a les cases que no estan dins el casc urbà?

—La duim a la casa d'algun familiar que visqui dins el poble, si és que estiguem autoritzats per la persona a qui va dirigida. I per altra part disposam d'apartats o llista de correus, tal com ho feim, per exemple, amb la interessant revista *Bona Pau*.

Després d'agrair-li l'alabança encara li preguntam:

—Manca personal a l'oficina de Montuïri?

—No, per a l'oficina, no. Però a vegades no és suficient el temps per a l'ajudant.

—Hi ha perspectives d'ampliació de personal de correus, a Montuïri?

—S'ha fet, fa poc, un estudi, i no s'ha de descartar l'ampliació. Però la darrera paraula la té Madrid.

Després d'expressar-nos la satisfacció en què treballa a Montuïri i el desig de continuar per molt de temps en el nostre poble, demanàrem a en Gori si rebia moltes queixes. Així ens contestà:

—Les queixes que reb són poques i insignificants. I sempre que puc ho solucio pel meu compte. Al contrari, he rebut bastants satisfaccions, començant pel mateix Ajuntament.

—Ara, mitjançant Bona Pau, voldries expressar qualche indicació o desig als montuïrers?

—Sí: la meua voluntat de poder fer feina a Montuïri fins a retirar-me. I que na Margalida Vich sia la futura ajudanta fixa i per a sempre.

O. Arbona

De l'estiu a l'hivern

Era a plaça, davant el cafè de can Pieres, un matí de l'estiu passat, quan un grupet de gent major, a la fresca, passava el temps entretenint-se en converses intrascendents. Una escena que diàriament es repetia i de la que gaudien aquelles persones que estiuaven a la vila i a la seva manera. Ara, en el gener, tot ha canviat i sense tenir enveja a ningú i d'una altra manera, les persones grans també es recreen.

Trobada de la Premsa Forana amb els col·laboradors de la Germanat de Donants de Sang

Convidats per Víctor Gistau, President de la Germanat de Donants de Sang de Mallorca, el passat 1 de desembre tinguérem una trobada els representants de les publicacions de Premsa Forana de la comarca de Manacor amb els responsables locals, al restaurant Mendia Vell de

Manacor. De Montuïri hi assistiren Margalida Bauzá com a col·laboradora responsable, i Onofre Arbona, per *Bona Pau*.

Allà el President de la Germanat posà de relleu tant la tasca d'aquesta entitat benèfica com el recolzament que esperava de les revistes foranes.

En un animat intercanvi d'impressions dit president exposà la importància de les donacions i entre altres aspectes manifestà que durant l'any passat s'han recollit a Mallorca uns 8.000 litres de sang, la qual es distribueix gratuïtament pel Banc de Sang als hospitals públics i privats de la Comunitat, ja que la sang no es compra ni es ven: no té preu.

Pel que fa a Montuïri aquest any passat s'han fet dues extraccions. Aquí actualment hi ha 171 donants, dels quals s'han recollit uns 40 litres de sang.

**Gràcies per
ajudar-nos a
salvar vides**

...
GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA

Casa SAMPOL
SEBASTIANA SAMPOL MAYOL

IL·LUMINACIÓ DECORATIVA
LÀMPADES INTEMPÈRIE
PANTALLS
"APLIQUES"
REGALS
ARTICLES DECORACIÓ

Carrer Missió, 14 (Travessia Oms) Telf. 72 67 78 **PALMA de MALLORCA**

Els ex-claustrats de Montuïri

Molts de vosaltres, en anar a altres pobles de Mallorca haureu pogut comprovar que alguns organismes públics (ajuntaments, jutjats, col·legis públics, guàrdia civil, etc.) ocupen antics convents de religiosos. Són exemples d'això que deim pobles com Llorito, Campos, Manacor, Inca, Sineu, Pollença, etc.

La raó principal per la qual es dona aquest fet és una famosa llei de la qual ja n'hem parlat en anteriors escrits. La Llei de desamortització dels bens eclesiàstics, també coneguda com a Llei de Mendizábal (1835), ja que aquest fou el ministre que la va promoure.⁽¹⁾

L'esperit de la llei era molt simple. Aquestes propietats eclesiàstiques no es podien vendre i, per tant, es convertien en un bé amortitzat. Amb l'expropiació i posterior venda es tractava d'aconseguir que les terres de conreu fossin adquirides per persones que activassin fortament el seu rendiment. En resum, davant la puixança de la nova classe burgesa, l'Estat els hi facilitava els medis de producció necessaris per crear més riquesa.

Això, com hem esmentat, era l'esperit de la llei. La realitat era més bé una altra, l'Estat estava arruïnat i necessitava urgentment nous ingressos.

Les conseqüències de l'aplicació de la llei foren les següents:

1. - Les propietats foren adquirides per persones que tan sols les contemplaren com un bé patrimonial i no de producció.
2. - Els pagesos no accediren a la propietat de la terra ja que no se'ls va ajudar amb el finançament de l'adquisició.
3. - Molts edificis foren enderrocats amb la qual cosa es perdé un patrimoni cultural i artístic prou important. El cas més conegut a Mallorca és el de la desaparició del Convent de Sant Domingo de Palma que ocupava el que avui en dia són el carrer del Conqueridor, el Parlament i el palau March.

Una altra conseqüència fou que els nombrosos frares que habitaven aquests convents varen haver d'abandonar-los i romangueren ex-claustrats.

Avui parlarem precisament dels frares montuïrers que es trobaren amb aquesta situació.

L'escrit que vos presentam és un recull fet per Josep Planas Sagrera i publicat al Bolletí de la Societat Arqueològica

Galiana altre temps pertanyia als dominics i també fue afectada per la llei de Mendizábal

Lul·liana durant els anys 1920 i 1921. Al convent de Llorito (dominics) (2) hi residia **Antonio Ribas Miralles** (3), su nombre de pila Juan (4), nació en 1806 y falleció en Montuïri, su pueblo natal, el 15 de noviembre de 1886. Era llec.

Convent de Manacor (dominics) (5), **Benito Pocoví Mascaró**, en el siglo Bartolomé, nació en Montuïri en 6 de marzo de 1795, se ordenó en 1820 y falleció en Manacor a los 77 años de edad el 23 de agosto de 1872. Fue custor de su convento desde 1851 a 1854 y se dedicó a la enseñanza del latín. Sacerdot.

Convent dels franciscans de Palma (6) **Antonio Manera Marimón**, en el siglo Gabriel, natural de Montuïri, tenía al ser exclaustro 87 años y falleció en Palma y parroquia de San Miguel en 10 de Noviembre de 1840 a los 93 años de edad, sin testamento, siendo enterrado en el cementerio rural. Sacerdot.

Juan Miralles Verd, natural de Montuïri, tenía al ser exclaustro 73 años y falleció en Palma parroquia de San Miguel el 24 de Diciembre de 1842 a los 81 años sin testamento y fue enterrado en el cementerio rural. Sacerdot.

Sebastián Miralles, natural de Montuïri, falleció en Palma, Casa de Venerables y parroquia de San Miguel, en 6 de Julio de 1838 a los 80 años de edad, sin testamento, y fue enterrado en el cementerio rural. Sacerdot.

Miguel Manera Mascaró, nació en 2 de Septiembre de 1784 y falleció en su pueblo natal de Montuïri, el 23 de Mayo de

1864. En el claustro se llamó Acursi. Llec.

Convent de Sant Francesc (mínims) de Palma (7) **Gabriel Miralles Marimon**, nació en Montuïri el 9 Diciembre de 1810, se ordenó en 1834, estuvo adscrito en la parroquia de San Miguel de Palma y a los 63 años de edad falleció en esta capital el 22 de Marzo de 1874. Sacerdot.

Convent de Jesús (franciscans) de Palma (8) **Juan Miralles Bauzá**, nació en 21 de junio de 1810, se ordenó en 1834 y falleció en Montuïri, su pueblo natal, el 28 de Abril de 1873, a los 63 años de edad. Sacerdot.

Convent de Lluçmajor (franciscans) (9) **Luis Miralles Company**, en el siglo Sebastián, nació el 23 de Abril de 1808, fue ordenado en 1832 y falleció a la edad de 66 años en Montuïri, el 12 de Abril de 1874. Sacerdot.

Guillem Mas Miralles

(1) Encara que a Montuïri no existís cap convent, aquesta llei afectà a cinc grans possessions del nostre terme que en aquells temps pertanyien als dominics. Eren Galiana, es Rafal, Sabor, Son Costa i s'Almudaina.

(2) Actual ajuntament.

(3) D'aquest frare ja en parlarem a escrits anteriors, era conegut com el Frare Moreno.

(4) Canviaven el seu nom autèntic per un altre.

(5) Actual ajuntament.

(6) Encara que no ho sé en certesa, supos que és el convent de Sant Antoniet, avui en dia central del Banc de Bilbao-Vizcaya al carrer de Sant Miquel.

(7) Actual Església de Sant Francesc.

(8) Avui en dia desaparegut completament.

(9) Actual seu del jutjat.

Jaume Gomila Mas, un apassionat per la lectura i l'excursionisme

Ha travessat varies vegades els llocs més difícils del Torrent de Pareis

La seva parla està desproveïda dels gests que habitualment acompanyen la conversa de les persones eufòriques i que s'expressen tant amb les mans com amb el to sonor i vibrant de la veu.

En Jaume Gomila Mas té un temperament diríem tranquil, acompanyat d'una certa serenitat reflexada a les seves faccions. Els seus ulls, molt oberts, s'expressen també amb intel·ligència durant l'entrevista. Es comunica amb expressió reposada, pròpia de persona educada i respectuosa amb els qui tracta.

No abusem precisament de la gran rialla i exclamacions del jugador de truc. Més bé al contrari. A penes es nota la seva presència física dins el grup nombros d'amics; però quan se li demana una opinió és la intel·ligència la que respon. Després sí, ens donam compte d'ell.

De modals suaus i opinions mesurades dona gust canviar impressions amb ell. Una persona cultivada i un gran lector.

Va néixer a Montuïri el 18 de febrer de 1940. Sembla més jove del que és. Casat amb na Francisca Nicolau Gomila, té un germà, en Miquel, un poc més jove que ell; un fill, en Mateu i una filla, n'Aina, els dos en plena joventut.

—On anares a escola, on estudiaries, Jaume?

Contesta baixet i sense frisson, com habitualment sol fer.

—Sempre a l'Escola Pública.

—A què et dediques actualment? Quina feina fas?

—Faig de picapedrer.

L'interrumpim.

—No havies fet feina a un hotel, abans?

—Així és. Al principi vaig estar dos anys treballant a l'hostaleria, però aquell ambient no m'agradava i a més enyorava el meu poble. Després vaig estar fent feina durant anys a la fàbrica de ciment armat d'en Bartomeu Mayol i en Monserrat Vaquer, fins que tancaren.

Asseguts els dos devora una taula on hi ha les quartilles, giram els ulls cap a ell.

—Sabem que entre altres aficions en

tens una que ens crida l'atenció: L'excursionisme. El practiques sovint?

Quan veu el tomb que pren la conversa, somriu lleugerament abans de contestar.

—No amb la freqüència que voldria, però sí, hi vaig les vegades que puc. Sobretot alguns diumenges en què el grup "S'Esbart des Pla" projecta les sortides habituals.

—Soleu esser molts els qui preneu part en les excursions?

—Generalment un autocar de 50 a 60 places sempre és ple.

—Anau per tota l'illa?

—Sí, però preferentment a la muntanya.

—Els paratges més engrescadors que has visitat?

—Tots són interessants. Mallorca i els

seus racons naturals són únics. Entre molts de llocs visitats, que si els haguéssim d'anomenar no acabaríem mai, hi ha el torrent de Mortix, el del Guix o de la Coma, el Gorg dels Diners, el Torrent de Pareis...

—D'aquest darrer volíem parlar-te'n. Sabem que has fet unes quantes vegades la ruta de "Sa Fosca" amb els amics. Què ens pots dir de les escabrositats d'aquesta part del torrent?

Els seus ulls riuen quan contesta, amb el mode d'esser reposat que el caracteritza.

—És una experiència única; però no és tampoc una cosa de l'altre món —ens diu llevant-li importància—. He travessat "Sa Fosca" dues vegades.

—Recentment una revista mallorquina publicà un reportatge i fotografies de "Sa Fosca". Els documents gràfics ens mostraven un panorama que volia acostar-se a les escabrositats de l'Himalaya i el que ens descriu Dante Alighieri quan s'acosta a les portes de l'infern. Ens pots donar les teves impressions sobre aquest passatge de tenebres, humitat i desnivells impressionats, on l'aigua i les grans roques es mesclen impetuosament?

Fa un lleu moviment amb el cap com si digués: qualche cosa d'això hi ha.

—Per travessar "Sa Fosca" és imprescindible un guia experimentat. La primera vegada que vaig fer la travessia va esser amb en Jeroni Nicolau "Perons", en Macià Verger, fill, "Pelut", el meu germà Miquel i jo. El guia fou en Francesc Mendoza, persona amb molta experiència. Tots anàvem equipats amb vestits de goma. Primerament vàrem haver de superar un desnivell rocós i abrupte d'uns 150 metres d'abisme per arribar a l'escaló final d'uns 30 metres, on s'ha d'emprar cordes. Quan ets aquí has arribat al torrent del Gorg Blau, el qual es junta amb el torrent de Lluc, i els dos conflueixen en el Torrent de Pareis. Una hora de la carretera al fons del torrent. Des d'aquí, 7 hores per travessar "Sa Fosca" i després arribar a l'Entreforc. El panorama és impressionant. És una experiència extraordinària. Et sents no res davant d'aquell paisatge ciclo-

pi; la natura allà s'ha desbordada.

—Per què no ens relates breument l'aventura —diguem-ho així— que suposa i les emocions que duu introduir-se dins "Sa Fosca"?

El nostre interlocutor mou un poquet el cap amb un senyal que sembla no voler donar-li massa importància, com hem indicat abans: però es veu en ell un enamorat de la natura.

—Per travessar "Sa Fosca" i altres indrets de la serra tan accidentats, és necessari, com ja hem dit, un guia. Sense ell no es poden aventurar un tipus d'excursió com aquesta. Travessarem gorgs, o sia petits llacs fons d'aigua gelada nedant a través d'ells. Pujarem i davallarem grans roques de paret llenegadisses i humides; l'aigua i el seu renou impressionant ens acompanyaven constantment. Això durant dues o tres hores, ajudants sempre de les llanternes elèctriques, ja que, com diu el nom del paratge, està completament a les fosques.

—La teva impressió?

—Una experiència única, amb emoció constant. El descobriment d'un espai amagat, difícil de descriure. Hi he tornat una altra vegada. És emocionant.

En Jaume ens ho conta sense gens d'eufòria, amb la tranquil·litat i calma que el caracteritza, però plasma en el seu relat la grandiositat d'aquell viarany tenebrós, de grans roques i aigua, envoltat d'un halo de misteri i bellesa.

—La primera vegada que hi vas, es pot dir que el que pretens és travessar "Sa Fosca"; la segona, admires "Sa Fosca"

—afegeix—.

—Deixem la natura per un moment, Jaume, i anem a una altra afició teva: la lectura. Des de quan tens aquesta afició?

Ens mira divertit quan contesta.

—Des de sempre.

Ens diu, com tots els grans lectors, que des de la infància llegia tot paper que queia en les seves mans.

—Quins són els autors que més aprecies?

Respira un poc fons abans de contestar.

—Hi ha tants d'autors interessants... —pensa un moment—. M'agrada en Pérez Galdós; la seva història novelada és càlida i amena; en Delibes, Vázquez Montalbán, també en Cela, en Gala... se'n podrien anomenar molts.

—Dels estrangers?

—N'Herman Wouk, en Robert Graves, na Virginia Woolf, en García Márquez, en J. D. James... També n'Isaac Asimov quan tracta la història, i en les seves narracions novelades més que en ciència-ficció. També m'agraden en Georges Simenon, i n'Agatha Christie.

—Què llegeixes actualment?

—"Tirant lo Blanc", una obra que t'absorbeix i desperta el teu interès, pàgina a pàgina.

—I del cinema, què ens dius?

—En el meu temps, quan era més jove, el cinema ocupava el noranta per cent del meu interès. Des que varen tancar la sala de Ca n'Aloi estic desconnectat, però m'agrada molt.

Hi ha una nota nostàlgica en la contesta.

—Deus veure, però, les pel·lícules de la televisió?

—Veig poca televisió. A més, no és la mateixa cosa veure una cinta per televisió o a una sala de cinema.

És la resposta inevitable de tots els aficionats al cinema.

Parlam després de la caça, a la que n'és també aficionat. Durant la qual ens exposa una sèrie de consideracions dignes de tenir-se en compte. L'espai no ens permet reproduir les seves opinions. Tal volta un altre dia tornem damunt el tema.

Li envestim de bell nou per un altre cantó.

—Què opines de la gran onada de turisme que ens ha envaït?

—El turisme —diu després d'un moment de silenci— ens ha beneficiat molt econòmicament, i també una part d'ell, tal volta culturalment. Per altra banda no és tan beneficiós com pensam; l'haurien de dosificar. El problema de l'aigua n'és un exemple. Econòmicament, un cert

Encara
que no
sigui
el seu
aniversari,

Moltes
Felicitats

Papereria i llibreria Guix

Papereria
Llibreria
Premsa
Revistes

Llepolies
Fotocòpies
Regals
Loteries

Carrer Es Pujol, 9

Montuiri

el nombre dels que vénen, tenen més poder que nosaltres. Acabaran comprant-ho tot, havent-hi el perill de quedar nosaltres a un racó.

Aquesta entrevista es féu el 14 de desembre passat. Dos dies després, dia 16, en el "Diario de Mallorca" en Guillem Soler entrevistava Carlo Sechi, batle de la ciutat d'Alguer, de l'illa italiana de Cerdanya. Ressenyaem dues preguntes i les respostes del personatge:

P. "¿Mantienen virgen la naturaleza?"

R. "Sabemos que el desarrollo no ha de hacerse a costa de nuestro patrimonio natural, por lo que protegemos grandes áreas verdes i nuestra playas."

P. "¿Su mayor preocupación?"

R. "Mantener nuestra personalidad i evitar la invasión de turistas ignorantes de nuestra idiosincrasia".

Sembla, per tant, que no és en Jaume tot sol que pensa per l'estil.

—Unes preguntes ràpides per acabar. Com veus el futur del nostre poble?

—Després d'escoltar entre músics i cantadors un grup de més de 50 persones juntes que actuaven dins la nostra església, fa poc temps, som optimista. A més, tenim una bona biblioteca.

—Unes festes del poble que t'agraden?

—Sant Bartomeu —respon de cop—, és una festa excepcional, com "Sa Fosca" —afegeix—.

—Un personatge important dins la història del nostre segle?

No ha de pensar molt, per contestar.

—En Gandhi.

Amb en Jaume, durant l'entrevista, hem respirat l'aire pur: al l'Entreforc i hem fruit de l'amenitat de la seva conversa. El temps ens ha passat ràpid. Esperam continuar el diàleg qualsevol dia sense frissor.

Miquel Martorell Arbona

GLOSES

A Pere Capellà

En el 40è aniversari de la seva mort
(18 desembre 1954)

Baix terra montuïrera,
ell va voler ser enterrat;
de tothom era estimat
perquè havia demostrat
que un bon veí sempre era.

Que en pau descansi el cobler;
que Déu l'hagi agombolat;
sé cert que l'han reclamat
els àngels que han escoltat
ses cobles que ell sabé fer.

A sa perdiu

Es festa de sa perdiu;
sa meva fa mala cara;
una lletuga he comprada,
no s'ha moguda des niu,
ni tan sols se l'ha mirada
ni ha fet es cap més viu.

S'Espardenyeret

La sibil·la d'enguany, una novetat

Fou molta la gent que enguany es preguntava per què la sibil·la en lloc de ser un nin o una nina, com era costum des d'anys immemorials, havia estat una persona major, concretament na Francisca Ribas Cerdà, de 56 anys.

Segons notícies, quan fou l'hora de preparar un nin, no en trobaren cap i varen haver d'acudir a una persona de la Coral "Mont-Lliri". I na Francisca, que ja fa 18 anys que hi canta, s'hi va prestar amb tota la il·lusió que pogués tenir una persona de pocs anys. És més, comentava ella, tota la vida ho havia enyorat.

I per altra part, el primer nin que va ensenyar el director de la coral fou en Miquel Cardell, i ja devia ser dins la dècada dels anys 30 d'aquest segle. De llavors ençà sempre ha estat un nin o una nina, encara que de la lectura de qualche autor antic es desprèn que segles enrera la persona encarregada de cantar aquesta bellíssima melodia ja era d'edat, encara que aquest cant és una tradició d'incerta procedència.

Restaurant
PUIG DE SANT MIQUEL
(dimarts tancat)

Ctra. Manacor, Qm. 31 - Tlf. 64 63 14 - Montuïri

Llom amb col
Arròs brut a la marinera
Sopes mallorquines

Frit
Coloms
Cabrit torrat

Pere Cerdà Vich "Badia", militar i esportista

Fou Coronel d'Enginyers, futbolista de l'Alfonso XIII i posseïdor de nombroses condecoracions militars

Quan encara ara se sent parlar a Montuïri d'en "Cerdanet", en "Pedro Cerdà" o es "Coronel Cerdà" tothom sap, sobretot la gent major, que es tracta de Pere Cerdà Vich, aquell primogènit d'una humil família montuïrera formada pels esposos Josep Cerdà Miralles, de Can Badia, i Francisca Vich Ribas, de Son Coll; el quals, a més d'en Pere, tingueren altres fills: Jerònia, Joana, Joan, Josep i Francisca.

En Pere va néixer a Montuïri el 8 de març de 1903, però quan encara no havia acabat de créixer la família es va traslladar a viure a Ciutat, degut que el pare, en Josep, que era ferrer, havia d'exercir a la vegada dos treballs: un a l'Exèrcit, com a mestre ferrer, i l'altre en el seu taller de ferrar bústies, en el carrer de Sant Miquel.

El jovenet "Perico" (com era conegut aleshores entre els amics i familiars) va començar a estudiar en el col·legi dels Germans de les Escoles Cristianes, conegut per tot arreu com els "frades de bavarai". Allà no va excel·lir precisament com un bon estudiant, sinó que molt prest va començar a destacar per la seva afició i aptituds cap al futbol, un esport que per aquells anys 10 començava a introduir-se a la nostra illa. Tanta era la seva afició que aquesta dèria li féu retardar els estudis. I aquest fou el motiu pel qual el seu pare ben prest, quan sols tenia 12 anys, el va presentar com a voluntari al Cos d'Enginyers de l'Exèrcit.

Quan en tengué 14 ja va ascendir a "cabo"; al 16, a sargent. I una vegada haver ascendit a brigada, quan ja tenia 24 anys, fou traslladat a diferents destins de les illes.

Malgrat això no oblidà mai la seva afició esportiva: sempre que li era permès compartia les tasques de l'Exèrcit amb el futbol: les seves dues grans vocacions. Com a jugador del Reial Club Esportiu "Alfonso XIII" (actualment Reial Mallorca) fou el jugador en tota la història del club, antiga i moderna, que més partits ha disputat, era el jugador indiscutible i fins i tot carismàtic de l'equip. Essent ell capità de l'equip i jugant contra l'Espanyol de Barcelona, arribà a te-

nir com a contrincant el famós Ricardo Zamora. Ells dos -Cerdà i Zamora- eren els capitans d'un i altre equip.

L'arribada del 18 de juliol de 1936 trobà en Pere Cerdà destinat amb el grau d'alferes en el Regiment d'enginyers de Palma, si bé dos mesos després ja era tinent i es va presentar per anar-se'n voluntari als fronts de la Península.

Mentrestant, però, feia un parell d'anys que ja havia iniciat relacions amb una joveneta, amb la que més envant s'hi casaria. Era na Francisca Mestre Fiol, nascuda el 25 de gener de 1916 a l'Argentina, filla de pares mallorquins que ja havien retornat a Mallorca, residents a Ciutat.

Veient que la guerra s'allargava i encara que en Pere fos al front de batalla, fixaren la data per al matrimoni. S'en-

tengueren per carta. Demanà permís per a les noces; l'hi concediren i vengué a Palma. S'havien de casar davant el Pare "Atanasio", però quan fou l'hora es trobaren sense tenir els papers enllestits, i l'esclafit no es pogué fer. I en Pere se n'hagué de retomar fadrí, així com havia vengut.

Però això no fou obstacle insuperable: es casaren per poders, per l'Església, a la darrera d'agost de 1937; en Pere fou substituït pel seu germà Joan. I la jove esposa, tan decidida com era, no volgué romandre tota sola. Emprengué camí cap a trobar-se amb el seu novell espòs, aleshores al front d'Astúries. Els perills, el llarg viatge, les incomoditats i una dona jove de 21 anys no foren obstacle.

Amb un vaixell anà cap a Càdis, i de la ciutat andalusa amb tren, camió, autocar i els mitjans de locomoció que foren necessaris, arribà a Llanes (Astúries) on hi havia el Tinent d'Enginyers, Pere Cerdà, en el front de batalla. Per aquells inhòspits camps sembrats de ferits, morts, bales i bombes perdudes, "trinxeres"... va poder trobar el seu marit. I per aquells indrets i en les condicions que el lector pot suposar, hi va estar durant els set primers mesos d'embaràs, sentint a vegades el xiulet de les bales i les estrepitoses explosions de les bombes. Fins i tot aquella al·lota s'arribà a penetrar per l'interior de les "trinxeres", encara que, degut a la condició d'oficial d'Enginyers del seu espòs, quasi sempre pogué dormir dins les cases dels terrenys que ja havien conquerit a l'enemic. Imaginem-nos, però, com degué passar la lluna de mel aquesta jove parella! Possiblement una de les úniques -legalment casades- que la va gaudir -per dir-ho de qualque manera- en primera línia dels fronts de guerra. I amb el perill que això suposava! Què ho havia de ser de valenta i decidida na Francisca! I ja no parlem de la sublim estimació que es tenien.

Acabada la companya del Nord, destinaren en Pere Cerdà a les brigades navarreses. I fou precisament a Tudela (Navarra), quan feia 10 mesos que eren casats, on va néixer el primer fill, en "José Antonio".

→ En aquest nou destí el Tinent Cerdà fou nomenat cap de transmissions de la 6ª Brigada, comandada pel General Bartomeu. Un nomenament molt insòlit per a un simple tinent. Per aquells indrets va realitzar totes les campanyes d'una part a l'altra del Pirineus (Cantàbria, País Basc, Catalunya) fins que acabà la guerra civil.

Una vegada conclosa la lluita armada i essent pare de dos fills, encara dugué a terme una de les il·lusions més ambiciosos de la seva vida: passar a l'escala activa de l'Exèrcit. Fou per això que es va traslladar a Àvila, deixant a Mallorca esposa i fills. Allà va haver de fer allò que no havia fet de jove: estudiar! Sortí de l'Acadèmia amb un dels primer llocs. Després féu el curs de Capità i fou el número u de la seva promoció.

L'any 1946 ascendí a la categoria de Comandant, grau que li suposà haver d'anar destinat als Pirineus. Mentrestant la seva família anava augmentant: nasqueren na Maria del Carme i per últim en Bartomeu, aquest, l'any 1948.

Al grau de Tinent Coronel hi va ascendir l'any 1960 i va haver d'anar a ocupar el càrrec de cap del Regiment d'Enginyers de Lugo, plaça que va exercir durant poc temps, ja que enyorava "la roqueta" en excés. Demanà passar a l'escala B i li atorgaren destí a la Capitania General de Balears com a cap de la 2ª bis (informació militar); destí, ja el darrer, que va exercir fins a la jubilació, com a Coronel, l'any 1967, als 64 anys d'edat. Aleshores estava en possessió de les següents condecoracions: Creu de Sant Hermenegild, tres creus de guerra,

Abans de començar un partit de futbol entre l'Alfonso XIII i l'Espanyol de Barcelona, el capitans Cerdà, a l'esquerra, i Zamora, a la dreta, es disposen a elegir camp en el vell estadi de Bons Aires.

Medalla al Mèrit Militar amb distintiu roig, Medalla al Mèrit Militar amb distintiu blanc, medalla de campanya i Creu de l'Ordre de les Àguiles (alemanya).

Durant aquests darrers anys de militar i els primers de jubilat encara es féu patent en ell aquell temps de jugador de l'Alfonso XIII. Organitzà reunions, sopars, homenatges... amb nombrosos companys, autèntics alfonsons. Semblà despertar-se novament en ell aquella primitiva il·lusió futbolística.

Desitjava venir a Montuïri, on havia nascut, i romandre a Son Monjo els caps de setmana. Ho féu, però poques vega-

des. Els nombrosos compromisos amb els íntims amics li ho impediren. Ara és la seva viuda la que sempre hi viu, conservant d'ell el record que es de suposar.

Pere Cerdà va morir el 3 d'agost de 1971 als 68 anys d'edat, en plenes facultats físiques.

Es podria resumir la vida d'en Pere Cerdà "Badia" com la d'un home alegre, actiu, creient, apolític, esportista, molt amic dels seus amics. Va procurar fer el bé a qui va poder i donar una mà a qui considerava que la necessitava.

O. Arbona

Nota. - La majoria de dades ens foren facilitades per la seva viuda i el seu fill Bartomeu.

GIWWÀS

Carrer del Pujol, 9

Vine a posar-te en forma

Gimnàstica de manteniment
Gimnàstica rítmica
Aerobic
Judo
Ball de saló
Sala de massatges

Pròximament:
Sala de musculació
Sauna

Informació
Tlf. 64 65 39

Curisotats històriques

Les primeres representacions de "Els Reis" a Montuïri daten de finals del segle XIX, si bé pel que expressen persones d'edat, bastants d'anys més enrra ja es representaven.

A les que s'oferiren a principis del segle actual hi havia com a personatges més destacats, en Pau "Pobil", que feia de Rei Herodes; en Jaume "Noto", de secretari; na Maria "Xigala", de Puríssima, i molts d'altres, el nom dels quals desconeixem.

Aquestes funcions quasi sempre tenien lloc a plaça, a l'aire lliure.

Els 10 fets més rellevants a Montuïri durant 1994

Canalització de l'aigua potable

El 9 de març començaren les obres per a la canalització de l'aigua potable. Poc a poc tots els carrers del poble es venen afectats i molts d'ells quasi intransitables. Ara bé, el plaç de 8 mesos anunciat pel batle per la conclusió han estat insuficients, tant és així que a la finalització de 1994 la major part de s'iques dels carrers romanen sense asfaltar.

Lligueta d'ascens

A la fi de la temporada passada, pels mesos de maig i juny, l'equip de futbol de III divisió va jugar la lligueta d'ascens a II divisió B, esdeveniment futbolístic històric que va assolir per primera vegada per haver-se classificat tercer en el campionat balear. Per altra part, dia 1 de maig s'inauguraren les tribunes del camp de futbol.

Inauguració de la depuradora

Dia 17 de maig es va inaugurar a Son Mayol la depuradora d'aigües residuals, on s'hi concentren les de Montuïri i Algaida. Té capacitat per a una població de 6.000 habitants.

"Munper" i "Perles"

A finals maig l'empresa "Perlas Orquidea" de Manacor començava seriosament les obres al costat del restaurant "Es Cantó" que serviran per a instal·lar-hi la seva factoria prevista per traslladar-s'hi el proper abril. I per altra part, el 3 de juny el complex "Munper" inaugurava la posada en marxa i obertura al públic de la botiga de pellis (quasi davant la gasolinera).

Acusacions polítiques

En el mes de gener l'Ajuntament havia fet públic, en un suplement inclòs dins *Bona Pau*, els manaments de pagaments de 1993. Malgrat aquesta exposició els regidors de l'oposició acusaren la majoria governant de manca de claretat i transparència. I encara els regidors del PSOE pel setembre inculparon el batle de malversació de fons. Aquest, per la seva part, va justificar la seva actuació.

Nous cossiers

Enguany tengué lloc el relleu dels cossiers. Una nova promoció de 13 joves de 15 i 16 anys sortiren pels nostres car-

El debut de la nova promoció de cossiers, el dia de la Mare de Déu d'Agost, encara que amb roba de carrer, fou un dels esdeveniments més esperats de l'any

riers per les festes de Sant Bartomeu i ballaren encertadament les tradicionals danses. Una presentació que havia despertat inusitada espectació.

Excés de pluja

Entre el setembre i octubre caigueren 444 litres d'aigua damunt Montuïri, i encara més pels terrenys situats més a tramuntana. Molts de camps romangueren embassats, de tal manera que després dels 92 litres que suportàrem el 17 d'octubre, el poble, vist des de la benzinera, semblava un port de mar.

El número 500 de Bona Pau

L'edició d'octubre de *Bona Pau* correspongué al número 500. L'exemplar que va sortir aquest mes fou vertaderament extraordinari, de 68 pàgines, amb una portada que feia goig. Es feu festa grossa: vetlada poètica, missa solemne, acte d'homenatge de la sala d'actes de la casa de la vila presidida pel Conseller de Cultura, Educació i Esports, i un bon dinar de companyonia.

4 accidents mortals

A un poble com Montuïri quasi cada any hi sol haver algun accident mortal, però aquest 1994 han estat 4 si comptam el d'en Ferran Gracella Suñer a la mar. Els altres tres foren a la carretera de

Palma-Manacor: en "Cinto Moio", en "Xesc Mas" i en Miquel Fiol.

Homenatge a Pere Miralles

Els 26 i 27 de novembre es reté homenatge al director de la Banda de Música, Pere Miralles "Malherba", pels 25 anys al front d'aquesta. Rebé el reconeixement de diferents institucions, locals i autonòmiques, i l'Orquestra Simfònica de Balears Ciutat de Palma s'hi adherí i tocà per primera vegada a Montuïri dins l'església, tota plena de gent.

Altres esdeveniments

Molts altres episodis es produïren a Montuïri al llarg de l'any 1994, si bé, tot i tenint la seva importància, no els consideram del relleu dels deu anteriors. D'entre ells encara destacarem la festosa celebració del X Aniversari de la constitució de l'Associació de Persones Majors, la concessió a Miquel Martorell del primer premi del Concurs de Conte Curt, l'obertura per primera vegada d'un gimnàs a Montuïri, les Eleccions Europees, a les quals en fou candidat pel PSM, el montuïrer Pere Sampol, l'homenatge als antics cossiers, l'elecció de Joan Jaume com a president del Patronat de Música... i altres de diferent relleu.

O. Arbona

Ses matances

Encara estam a temps de matances, si bé quasi tothom ja n'ha fetes. Els mesos de gener i febrer és bon temps per fer-ne i diuen que són els millors, perquè fa fred i no hi ha mosques; i per tant, la so-brassada surt més bona, no treu tanta floridura i cura més bé.

El matar porcs no s'ha perdut, però no és com el temps en què es féu la foto que acompanya aquest escrit, que data de l'any 1933, quan no hi havia cap casa que no en matassin un o dos, fossin o no pagesos. Encara record quan a moltes cases el mataven al carrer i durant una bona temporada cada dia dematí se sentia grunyir a una part o altra del poble.

Per les possessions, que en aquell temps tenien gent llogada que haver de mantenir, en mataven dos o tres: un abans de posar-se a sembrar i els altres en haver acabat. Com és natural, per haver de donar menjar al pastor, porquer, parellers, places mortes... es necessitava tenir les perxes plenes de camaiots i so-brassades penjades, i també unes quan-

Foto d'un dia de matances a Son Pujol, l'any 1933. El matador era en Mateu "Pallusco" i la resta són els pares i padri de l'autor de l'escrit. Acabaven de pelar el porc, per això sembla blanc, ja que en aquell temps tots eren negres. La raça dels porcs blancs encara no era a Mallorca.

tes alfàbies d'ossos en sal. Xulla torrada se'n menjava molta i no se sentia parlar gens de *colesterol*, segurament perquè havien de fer moltes passes darrera les bèsties o els porcs, i es gastava la grassa i l'energia.

Quan hi havia una anyada no molt bona —com enguany— se solia dir: "Bé, si tenim un bon porc per matar, blat que ens basti per a tot l'any i quatre caixons de figues encistellades, no hi ha que passar pena; sempre menjarem pa amb so-brassada o xulla i figues seques. Diferent d'ara, que el tenir això sols no té importància.

El que sí s'ha perdut és el caire festiu i alegre que tenia temps enrera el dia de matances. Les nines es posaven un davantal retxat com a senyal que eren matanceres, i quan sortien al carrer els altres nins i nines els cantaven: "Matance-ra, culera, culot, mal menjassis un caliu de foc; compixat de sa somera, matance-ra, culera..." I contestaven les matances: "Jo en menj ses tallades i tu ses fa-ves corcades". També s'usava que els nins i joves que encara no eren bons per fer feina, anar a cercar batzers, als quals, abans de sopar, els encenien i els veïnats anaven al foc i cantaven el *binerbol* (una paraula, el significat de la qual, desconec) i es provaven a veure qui primer s'atrevia a botat per damunt les flamara-

des. Després, a la casa de les matances, hi havia un bon sopar, al qual eren convidats familiars i qualche amic o veïnats. I quan havien sopat, cantaven acudits picants, gloses i feien bromes, com el "jugar al tio paper", a "burinot"... tot era festa i rialles.

Fa molt que no he vist cap *binerbol* o foc en senyal de matances. Crec que és un costum que s'ha perdut i no tornarà. Ara, per matar un porc, es fa poca fres-sa; sols no se sent grunyir, ni té el caràcter festós d'antany. Com tampoc se sent parlar gens de menjar-se els potons i les orelles pel dijous llarder i darrers dies. Abans d'acabar vull fer saber a l'amo en Miquel "Parrí" que les seves gloses m'agraden molt. Supòs que aquesta darrera, referent a les matances de Son Pujol, no es referia a les meves, ja que enguany no n'he fetes ni faig comptes fer-ne; per tant, no vos puc convidar, l'amo en Miquel; però si l'any que ve estam bons i en faig, vos convidaré; no a fer feina, que ja n'heu feta molta, però a menjar llom, beure bon vi fet meu, com també a cafè, caçalla i un puret fort. I si vos encara n'heu de fer (si en feis) i em voleu convidar a fer feina, potser posi excuses i no vengui. Ara si és a berenar, com que sé que teniu bon vi i bones her-bes dolces, podeu estar segur que vendré.

Sion Nicolau

POEMA

Desig per al nou any

Ara que hem passat Nadal
i un any nou hem començat,
preguem a Déu amb bondat,
mos alliber de tot mal,
de guerres i enfermetat,
a tot el món per igual.

Nosaltres, montuïrers,
siguem un poc més devots,
no perdem es temps en jocs,
que temps no n'hi ha demés;
no malgastem els doblers
que molta gent en té pocs.

Ser cristians ens obliga
a pensar en els demés.
Homes que teniu doblers,
el Tercer Món ens suplica:
"un poc d'almoïna, gent rica,
per poder viure un poc més".

I ara, a part de tot això
que vos acab de contar,
desig que puguem passar
un noranta-cinc molt bo,
amb salut i sense por
el puguem veure acabar.

Antònia Adrover

10 preguntes a ...

Pedro Mariano i Toni Mallén, el tàndem de tècnics dels infantils

Els infantils del Montuïri disposen de dos tècnics, actuals jugadors del Montuïri de III divisió. Així són ells:

Pedro Mariano Garcia Perelló té 25 anys. Va començar a jugar successivament de benjamí, aleví i infantil amb el Manacor. De juvenil va fixar amb el Barracar i després va passar dues temporades i mitja amb el Portocristo. En una d'elles ascendiren a III divisió. Després va aparèixer pel nostre poble i aquesta temporada ja fa cinc anys que és aquí. Ens comenta que encara no sap quan es casarà amb na "Rodetes", possiblement sigui més endavant.

Antoni Mallén es va iniciar amb el CI-DE i hi va estar tres temporades d'infantil i de juvenil; després va passar al Ma-llorca per dues temporades: un any en la divisió d'honor i l'altra al Mallorca At-lètic. Després va fixar amb el Son Roca a III divisió per dos anys. La temporada passada jugà amb el Castelló de III valenciana i enguany és la primera que està entre nosaltres.

Com és, Mariano, que us decidíreu a agafar aquests al-lots?

—A mi em feia ganes de dirigir-los i ho vaig comentar amb en Matas; però com que no havia tengut mai cap tipus d'experiència d'entrenar un equip, vaig cercar en Mallén per company.

Quins objectius us heu plantejat, Mallén?

Pedro Mariano

Toni Mallén

—El primer objectiu és el de donar-los un poc d'educació esportiva i a de partir d'això tot el que sigui del pla esportiu. Quan més bons resultats obtinguem, millor; però sobretot que siguin un grup que juguin bé, i que ells n'aprenuin de nosaltres i nosaltres a la vegada d'ells.

En Mariano encara afegeix:

La directiva ens va comentar que enguany desitgen que aquests al-lots facin els entrenaments més seriosos i que no vinguin a perdre el temps. S'han de preparar bé perquè d'aquí a un parell d'anys puguin jugar a categories més altes.

Sabem que ara l'equip funciona. A què és degut, Mariano?

—T'hem de dir que hi ha al-lots que sabem jugar més uns que altres; n'hi ha que saben situar-se més bé enmig del camp, però tots són bones persones i

"Els jugadors aprenen dels entrenadors i nosaltres d'ells"

"Són joves i tendres, encara hi ha molta feina per fer"

"Hem posat uns missions amb els jugadors: quedarem dins els cinc primers"

s'esforcen molt; tot i que encara hi ha molta feina per fer.

Quin és el millor partit que heu fet, Mallén?

—Va esser dins el nostre camp amb el Santanyí, que guanyàrem per 6-3.

Què és el que costa més a l'hora de jugar, Mariano?

—Com que encara són joves i tendres, els manca força i superar la por, ja que en tenen un poc. Haurien de ser més homes dins el camp.

Mallén: Quan entrenau?

—Dos dies a la setmana: els dimecres i els divendres, de les 6 a les 8 i mitja.

Quines coses els ensenyau, Mariano?

—Tot el que els pugui ser de profit: cosetes, detalls, situació dins el camp, joc tècnic i un poc d'educació física, que no es pot deixar de banda.

Quin és el millor equip de la categoria?

Els dos contesten i s'avenen:

—El Can Picafort.

Mallén: A quin lloc quedareu?

—Ara és mal de dir. Si tot va bé podem quedar dins el cinc primers.

Sou optimistes?

—Ens hem posat unes missions —diuen tots dos— amb els jugadors. Nosaltres deim que estarem dins els cinc primers i que només perdrem quatre partits dels que queden de la lliga. Ells no s'ho creuen... però els al-lots hauran de pagar el sopar!

J.A. Payeras Ramonell

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Tejedores, 34 (Pasaaje)

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

A partir d'aquest gener, 10 equips del poble en competició

Ja està en marxa la competició comarcal de bàsquet escolar. El col·legi Joan Mas i Verd hi participa amb un equip infantil femení i un altre aleví femení. El grup de les infantils està format per Sineu, Montuïri, Ariany i Petra. El de les alevins, pels mateixos equips amb l'excepció de Petra. La lliga es disputa a quatre voltes. Les infantils comencaren el passat desembre i les alevins ho fan aquest mes de gener. D'aquesta manera i gràcies a l'Escola, s'haurà omplert un buit que en esport tenien les nines del poble.

El mes de febrer començaran els torneigs de ping-pong escolar. Montuïri ha inscrit dos equips benjamins, un aleví masculí, dos infantils masculins i un infantil femení.

Moment d'un dels partits jugats aquesta temporada en Es Revolt

Resultats dels partits jugats durant el mes de desembre:

Futbollet iniciació

Maria A, 9 - Montuïri, 0
Montuïri, 2 - Petra A, 3
Escola Nova, 3 - Montuïri, 0

Benjamins futbol-7

Montuïri, 2 - J. Sallista, 5
Sallista At., 1 - Montuïri, 3
Montuïri, 1 - Espanya, 5

Alevins CIM

Sineu, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 8 - Constància, 2
Algaida, 1 - Montuïri, 5
Margaritense, 0 - Montuïri, 9

Infantils

Can Picafort, 3 - Montuïri, 0
Montuïri, 4 - Algaida, 0
S'Horta, 1 - Montuïri, 1

Cadets

Montuïri, 2 - Can Picafort, 1
Petra, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Porreres, 0

Juvenils

Montuïri, 2 - Poblense, 2
Montuïri, 3 - Campos, 1
Patronat, 7 - Montuïri, 0
Cide B, 3 - Montuïri, 0

III divisió

Montuïri, 2 - Constància, 0

Tres factors desequilibraren un igualtat partit: el gol de Rosselló al minut de la segona part, la pilota que sota pals va treure Gomila del Montuïri i la justa expulsió de Ferragut pel penal que va fer a Martí i que aquest va transformar en gol. Va ser un dels millors partits de la

EL COL·LEGI JOAN MAS I VERD PARTICIPA A BÀSQUET I PING-PONG EN L'ESPORT ESCOLAR DE LA COMARCA ELS ALEVINS HAN GUANYAT TOTS ELS PARTITS DEL DESEMBRE

temporada perquè el conjunt d'Inca mai no es va conformar amb el resultat i el joc va ser molt obert per ambdues parts. El públic de la vila va sortir molt satisfet.

Montuïri, 1 - At. Balears, 3

Corresponia a la 1ª jornada de la II volta del torneig Federació. Primera part d'entrenament i molt avorrida. A la segona es van animar les coses. S'avançà el Montuïri amb un gol de Jaume, després d'una excel·lent combinació entre Lluís i Martí. L'entrada de Llistó va permetre l'empat visitant. Quan tothom es conformava amb l'un a un, errors de la reraguarda local i en el darrer minuts els dos gols de la victòria visitant.

Arenal, 0 - Montuïri, 0

Resultat just segons informa el corresponsal de premsa, Joaquim Quintana. Durant la darrera mitja hora de l'encontre, l'Arenal va actuar en inferioritat numèrica. El porter montuïrer Mora fou el més destacat. Es va lesionar i va ser substituït per Pocoví.

Montuïri, 5 - Alaior, 1

A les nou darreres jornades, l'equip menorquí havia obtingut 15 punts. Només havia perdut amb el Poblense. En Es Revolt, va ser derrotat clarament per un Montuïri que va jugar molt bé, especialment la darrera hora del partit. Es va avançar l'Alaior amb un gol de Tent (m 17); però en dos minuts (36 i 38) els lo-

cals donaren la volta al marcador. A la segona part, Carlos, en dues ocasions, i Fullana establiren el 5-1, definitiu.

FUTBOL-7 VETERANS

At. Cafetín, 4 - Montuïri, 0
Montuïri, 3 - Andratx, 8

ELS PARTITS D'AQUEST MES DE GENER

Bàsquet aleví femení	Espanya - Montuïri
Ariany - Montuïri	Santanyí - Montuïri
Montuïri - Sineu	Montuïri - Manacor
Bàsquet inf. femení	(15'30)
Ariany - Montuïri	Futbol cadet
Montuïri - Sineu	Algaida - Montuïri
Petra - Montuïri	Montuïri - Ses Salines
Futbollet iniciació	(15'30)
Sineu - Montuïri (11 h)	S'Horta - Montuïri
Maria B - Montuïri (16)	Espanya - Montuïri.
Montuïri - Petra B (11)	Inici II volta
Futbol 7 benjamí	Futbol juvenil
At. Murense - Montuïri	Montuïri - Arenal (15'30)
Montuïri - Vilafraça	Parr. R. Llull - Montuïri
Montuïri - Sta Eugènia	Montuïri - Independent
Porreres - Montuïri	(16 h)
Futbol 7 veterans	III divisió
Montuïri - Sant Pere	Mallorca B - Montuïri
Rot. Molinar - Montuïri	Plg. Calvià - Montuïri.
Montuïri - Cerv. Rafal	Inici II volta
Futbol aleví	Montuïri - Manacor (16)
Montuïri - Vilafraça	Montuïri - Manacor (20
Espanya - Montuïri	h). Copa Fed.
Porreres - Montuïri.	Sóller - Montuïri
Futbol infantil	
Montuïri-Salle Manacor	

Biel Gomila

El Bisbe va confirmar 30 joves

Confirmació

El passat 29 desembre fou dia de festa grossa per a la parròquia de Montuiri. El Bisbe de Mallorca, Teodor Úbeda, vengué a administrar el Sagrament de la Confirmació a 29 joves. Foren aquests: Catalina Sastre Martorell, Jaume Mayol Amengual, Pere Ors Nicolau, Joan Albert Crespi Mayol, Antònia Ribes Cerdà, Guillem Munar Miralles, Maria Mayol Samaniego, Gabriel Pocoví Ferrando, Gabriel Mayol Miralles, Rafel Ribas Mayol, Apol·lònia Rigo Bennassar, Sebastià Cañellas Ramonell, Baltasar Sociés Pocoví, Antònia Mª Verger Bennassar, Francisca Bauçà Mayol, Catalina Mascaró Cerdà, Magdalena Pocoví Gelabert, Miquela Nicolau Pocoví, Lina Morlà Miralles, Francisca Sitjar Pocoví, Francisca Verger Fiol, Petra Lladó Pocoví, Maria Vidal Rossinyol, Joana Maria Gomila Ferrando, Isabel Margalida Massanet Regis, Bartomeu Fullana Ginard, Catalina Amengual Tomàs, Conxa Cerdà Linares, Joan Roca Noguera i Vicenç Trias Garau.

L'església estava plena de gent i el Bisbe romangué satisfet, i els confirmants —que després oferiren un petit refrigeri a tothom— gaudien de goig després d'haver rebut el sagrament.

L'extraordinària col·lecta de Nadal

La col·lecta que es féu per a Càritas Diocesana amb motiu de les festes de Nadal va recollir a Montuiri, 135.055 pessetes, una quantitat mai col·lectada. Gràcies a tots per la generosa aportació.

Matines

Enguany, com cada any, la gent, la nit de Nadal va omplir l'església per tal de participar a una de les festes més entrañables de la cristiandat, com és el naixement del Messies. La novetat d'aquesta celebració fou la interpretació de la tradicional sibil·la, la qual fou molt ben cantada per Francisca Ribas Cerdà "Xorri", casada, de 56 anys i mare d'un fill.

Festa de Sant Antoni

La festivitat de Sant Antoni enguany la celebrarem el diumenge abans de la

festa, dia 15. A les 12 tindrà lloc l'ofici solemne i a l'acabament, les tradicionals beneïdes en Es Dau.

Festa de la Bona Pau

Per tal de facilitar l'assistència, enguany celebrarem la festa de la Mare de Déu de la Bona Pau el diumenge dia 22 d'aquest gener en l'Eucaristia que tindrà lloc a la parròquia a les 20 h. i a la que hi estan convidats tots els devots.

Formació Cristiana

Dia 24, dimarts, a les 21 h. a la casa parroquial de Sant Joan tendrem la xerrada de formació cristiana per a tots, sobre les *cartes de Sant Pau*, a càrrec de Mn. Manuel Bauçà, professor del Seminari (CETEM).

Encapçalament de l'any nou: pau i no-violència

En el començament de cada any, recordam en el seu primer mes dos esdeveniments de gran relleu: Dia 1 de gener és el dia mundial de la pau i dia 30 d'aquest mateix mes és el dia de la no-violència.

Ambdós fets són una sola realitat, tal i com és Jesús i el seu Evangelí: no es poden separar; estan íntimament units.

Així trobam que la pau és el primer missatge del Nin Jesús, anunciat pels àngels la nit de Nadal: *Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor* (Lc 2,14). I la pau és la darrera paraula que ens deixà Jesús abans de partir: *a l'hora de partir, vos desig 'la pau', però la meua; una pau molt diferent d'així mateix com l'entén el món* (Jo. 14, 27a). Creim que està molt bé començar l'any amb aquesta disposició tant bella de Déu i tan important per al cor i la convivència del homes.

I referent a l'actitud *no-violenta* podem assegurar que és la nota característica que es va desenvolupar al llarg de la vida de Jesús, fins i tot a l'hora de la seva mort. Tots recordam les darreres paraules de Jesús, morint en pau amb ell mateix, perdonant els seus enemics.

També és bo que durant el mes que començam, amb el gest de pau, l'acabem recordant que l'actitud davant la vida ha de ser pacífica i no violenta.

Hi ha molts de trets de la vida de Jesús que ens parlen constantment de la seva vida pacífica i no-violenta. Precisament el seu sermó de la muntanya n'és una clara referència. Vegem-ne algunes característiques:

1) *Benaventurats els qui són de cor transparent, perquè seran admesos a la presència de Déu* (Mt 5,8).

2) *Benaventurats els qui posen pau, perquè Déu els reconeixerà com a fills* (Mt 5,9).

3) *Estimau els vostres enemics, pregau pels qui vos persegueixen* (Mt 5,44).

4) *Perdonau les nostres ofenses, tal com nosaltres perdonam els qui ens han ofès* (Mt 6,12).

5) *No judiqueu si no voleu que vos judiquin a vosaltres. Déu vos judicarà tal com judiqueu els altres i vos faran la mesura que vosaltres haureu fet* (Mt 7, 1-3).

Desitgem-nos mútuament aquesta pau i autoproclamem l'any de la pau i la no-violència dins tots els àmbits on ens movem. I si va bé i creim que millor, podem repetir l'any que ve, i l'altre, i...

Nofer Torres, rector

DEMOGRAFIA

Desembre de 1994

Naixements

Dia 11.- Antoni Nicolau Vaquer, fill d'Antoni i Catalina.

Dia 19.- Gaspar Mas Nicolau, fill de Gaspar i de Francisca.

Dia 22.- Antoni Miralles Niell, fill de Gabriel i de Francisca Maria.

Defuncions

Dia 7.- Eleonor Rodríguez Sánchez, fadrina de 32 anys (de ca n'Antonia).

Dia 21.- Maria Francisca Mayol Miralles, casada de 42 anys "Queló".

Dia 26.- José Rodríguez Maldonado, casat de 63 anys (de ca n'Antonia)

Matrimonis

Dia 3.- Miquel Mestre Toroella amb Maria Sebastiana Arbona Amengual.

Dia 10.- Miquel Verger Ribas amb Jerònia Miralles Xamena.

Resum de 1994

Naixements: 16 (8 nins i 8 nines)

Defuncions: 37 (19 homes i 18 dones)

Pèrdua: 21 (11 homes i 10 dones)

Matrimonis: 11

CUINAR EN CASA

Rubíols

S'hi posa una tassa d'aigua, una d'oli i la farina que es beu a fi que es pugui aprimar amb l'aprimador. Després la pasta s'unta de saïmcom si fos una ensaïmada. Es tallen els trocets per fer els rubíols i s'omplen de confitura i s'emploven de sucre pols. I si no us surt bé, anau a la "Tana Xorri" i us en mostrarà.

PLUVIÒMETRE

Desembre de 1994

Dia 7.....	5'5	Dia 19...	1'2
" 16.....	0'5	" 21...	1'8
" 18.....	5'5	" 22...	6'5

Total.....21 litres m²

Resum de 1994

Gener.....	12'4	Juliol.....	0'7
Febrer.....	18'1	Agost.....	3'2
Març.....	13'8	Setembre....	12'1'0
Abril.....	22'3	Octubre.....	32'3'4
Maig.....	6'0	Novembre.....	83'2
Juny.....	3'4	Desembre.....	21'0

Total de 1994.....628'5 litres m²

GLOSES

"Any nou, vida nova"

Un temps: "any nou, vida nova".
"ditxa" de bon cristià.

Jo ho vaig sentir predicar
cada any a damunt sa trona;
i ara ja no tenim trona,
i quasi ni capellà.

Loteria

Vos puc dir amb so meu espai
parlant de sa loteria,
perquè sia així com sia
vos jur, sense cap mentida:
es temps de sa meua vida
ja no jugaré pus mai.

Miquel Massanet "Parrí"

(Va afirmar que seria així després del
sorteix de la loteria de Nadal passat. Hi ha-
via jugat bastant i no tregué res)

TEMPS PASSAT

10 anys enrera

Gener 1985

Nou a Montuïri

Dia 8 de gener d'aquest 1985 va nevar damunt Montuïri. Les teulades roman-gueren blanques, però la nevada no fou molt grossa ni féu mal al camp.

25 anys enrera

Gener 1970

Nou baptisteri

Dia 3 de gener del 70 el Vicari Episcopal, Joan Bta. Munar, va beneir l'actual capella del baptisteri i la pila baptismal; durant els sis dies anteriors el P. Josep Verd, SJ, va dirigir una setmana de xerrades preparatòria. A la fi de l'acte fou batiada la nina Isabel Miralles Català.

50 anys enrera

Gener de 1945

Campament d'hivern.

Organitzat pel "Frente de Juventudes" tengué lloc a Lluc aquest gener un campament d'hivern per a al·lots, al que hi assistiren un centenar de montuïrers. Tots cobraren un jornal de 5 pessetes diàries, abonat al 50% per l'Ajuntament i l'altre 50% per la Delegació Provincial. Un dels dies de l'estada allà foren visitats pel batle i alguns regidors.

100 anys enrera

Gener de 1895

Nou saig

Havent presentat Bartomeu Garcias Lladó la dimissió com a saig el 25 de desembre de 1894, a la primera sessió del gener de 1895 fou nomenat per substituir-lo Joan Trobat Miralles.

Nou cafè

Dia 20 de gener de 1895 l'Ajuntament va accedir a la petició de Bernat Ribas Miralles perquè instal·làs en el carrer Major nº 5 un "cafè econòmic", en el mateix lloc on hi havia la "Societat Unió Obrera". (No se l'hi havia concedit mesos abans perquè ho havia demanat d'una tarifa inferior a la que realment tenia concedida la societat)

NOCES D'ARGENT

10 de gener de 1970

Antonio Sánchez Monjon "Sánchez" amb Margalida Massanet Miralles "des Molf d'En Gospet".

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

BIGUES - BLOCS - RAJOLES - AÏLLAMENTS
TRANSPORT PROPI - PINTURES - XEMENEIES
DISSABTES MATÍ OBERT

Crta. Montuïri - Porreres, Km. 1 - Tlf. 64 66 95

MONTUÏRI

Nadal i cap d'any, en intimitat

Les nombroses manifestacions musicals celebrades a Montuiri amb motiu de Santa Cecília absorbiren solemnitat a les de Nadal i Cap d'any, restant l'esplendor propi d'anys passats

Dues adornades cadenes de llums, una a cada part de plaça, així com unes altres tires de llums penjats a la façana de la casa de la vila, totes tres a la manera de garlanda, fou tota la il·luminació que enguany poguem veure en el centre de la vila. I un pi plantat enmig de la mateixa plaça completava la decoració pública d'aquestes festes nadalenques.

POR EL MISMO PRECIO VD. ESTA MAS SEGURO

En GOMILA actuamos en todo momento como su representante legal ante la compañía aseguradora, y nuestro único objetivo es ofrecerle el mejor servicio y atención, para que Vd. por el mismo precio, contrate siempre el seguro más adecuado a sus necesidades, y obtenga los mejores resultados en caso de siniestro.

Pasaje Santa Catalina de Siena, 2 entlo.C
Telf. 72 27 36 - fax 55 34 72
PALMA

Avda. Primavera, 34 b
Tel. 65 65 75 - fax 65 61 62
COLONIA DE SANT JORDI

Plaza Ramón Llull, 22 B
Telf 55 13 56 - fax 55 34 72
MANACOR

Jaime II, 4
Tel. 64 60 43 - fax 64 60 43
MONTUIRI

CORREDURIA DE SEGUROS
GOMILA S.A.

25 AÑOS DE EXPERIENCIA A SU SERVICIO EN MALLORCA